

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ЈП Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Паве Радана 32А
Телефон/факс: (051) 311-532, 302-708

Петак, 18. јул 2003. године
БАЊА ЛУКА
Број 59
Год. XII

Жиро-рачуни: Развојна банка Југосточне
Европе АД Бања Лука 562-099-00004292-34
Zepter комерц банка АД Бања Лука
567-162-10000010-81

611

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав
Републике Српске ("Службени гласник Републике
Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗВРШНОМ ПОСТУПКУ

Проглашавам Закон о извршном поступку, који је
Народна скупштина Републике Српске усвојила на
Шестој сједници одржаној 28. маја 2003. године, а Вијеће
народа 19. јуна 2003. године потврдило да усвојеним
Законом о извршном поступку није угрожен витални
национални интерес конститутивних народа у Републици
Српској.

Број: 01-020-401/03
23. јуна 2003. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗВРШНОМ ПОСТУПКУ

Дио први

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Садржај закона

Члан 1.

(1) Овим законом уређује се поступак по којем судови
у Републици Српској спроводе принудно остварење
потраживања на основу извршних и вјеродостојних
исправа (у даљем тексту: извршни поступак) ако посес-
ним законом није другачије одређено.

(2) Одредбе овог закона не примјењују се на поступке
извршења прописане посебним законом.

Значење појединачних израза

Члан 2.

Изрази употребљени у овом закону имају ова
значења:

1) "потраживање" означава право на неко давање,
чињење, нечињење или трпљење,

2) "тражилац извршења" означава лице које је
покренуло поступак ради извршења неког потраживања
те лице у чију је корист тај поступак покренут по
службеној дужности,

3) "извршеник" означава лице против којег се
потраживање остварује,

4) "странка" означава тражиоца извршења и
извршеника,

5) "учесник" означава лице које у поступку извршења
није странка, а у поступку учествује због тога што се у
њему одлучује о неком његовом праву или због тога што
за то има правни интерес,

6) "јешење о извршењу" означава рјешење којим је у
цијелости или дјелимично прихваћен приједлог за
извршење или којим се извршење одређује по службеној
дужности,

7) "закључак" означава судски налог или другу
одлуку суда којом се управља извршним поступком и
одлучује о другим питањима кад је то изричito пре-
двиђено овим законом,

8) "извршилац" означава судског службеника који по
налогу суда непосредно предузима поједине радње у
извршном поступку,

9) "земљорадник" означава лице којем је
повољнривредна производња претежни извор прихода,

10) "банка" означава банку или финансијску организа-
цију која обавља послове платног промета.

11) "земљишна књига" означава све јавне књиге у које
се уписују права на непокретностима,

12) "хартија од вриједности" означава материјализо-
вани облик хартије од вриједности (исправе),

13) "дипоница" означава хартију од вриједности која се
издаје у облику електронског записа и која се уписује у
регистар хартија од вриједности.

Покретање поступка

Члан 3.

(1) Извршни поступак покреће се приједлогом
тражиоца извршења.

(2) Извршни поступак покреће се и по службеној
дужности као и по приједлогу лица и органа кад је то
законом изричito одређено.

(3) Лица и органи из става 2. овог члана имају у
извршном поступку положај тражиоца извршења.

Надлежност

Члан 4.

(1) Извршење одређује и спроводи суд одређен
законом.

(2) Мјесна надлежност судова одређује се одредбама
овог закона у зависности од средства и предмета
извршења.

Хитност и редослјед поступања

Члан 5.

(1) У поступку извршења суд је дужан да поступа
хитно.

(2) Суд је дужан да предмете узима у рад редом како
их је примио, осим ако природа потраживања или посес-
бине околности захтијевају да се поступи другачије.

Средства и предмет извршења

Члан 6.

(1) Средства извршења су извршне радње или систем
таквих радњи којим се по закону потраживање принудно
остварује.

(2) Предмет извршења су ствари и права на којима се по закону може спровести извршење ради остварења потраживања.

(3) Извршне радње могу се непосредно спровести против извршеника и других лица у складу са овим законом.

Изузимање од извршења

Члан 7.

(1) Предмет извршења не могу бити ствари ван промета као ни рудно благо и друга природна богатства.

(2) Предмет извршења не могу бити објекти, наоружање и опрема за потребе оружаних снага и полиције, као ни новчана средства обезбиђена за те намјене.

Ограничавање средстава и предмета извршења

Члан 8.

(1) Суд рјешењем одређује извршење оним средством и на оним предметима који су наведени у извршном приједлогу.

(2) Ако је предложено више средстава или више предмета извршења, суд може ограничити извршење само на неке од тих средстава или предмета, ако су довољни за остварење потраживања.

(3) Ако се извршно рјешење о извршењу на одређеном предмету или средству не може спровести, тражилац извршења може ради намирења истог потраживања предложити ново средство или предмет извршења, о чему ће суд одлучити рјешењем.

Поднесци, рочишта и списи

Члан 9.

(1) У извршном поступку суд поступа на основу поднисака и других писмена.

(2) Суд одржава рочиште кад је то овим законом одређено или кад сматра да је одржавање цјелисходно.

(3) О рочишту, умјесто записника, судија може саставити службену забиљешку.

(4) Суд ће изван рочишта саслушати странку или учесника у поступку ако је то предвиђено овим законом, или ако сматра да је то потребно ради разјашњења појединачних питања или изјашњавања о неком приједлогу странке.

(5) Изостанак једне или обију странака, као и учесника са рочишта, или њихово неодављавање позиву суда ради саслушања, не спречава суд да даље поступа.

(6) Поднесци у извршном поступку подносе се у довољном броју примјерака за суд, противну странку и друге учеснике у поступку.

Достављање

Члан 10.

(1) По правилима о достављању тужбе из Закона о парничном поступку доставља се рјешење по приједлогу за извршење, рјешење по приговору на рјешење о извршењу, рјешење о изрицању новчане казне и закључак из члана 37. овог закона.

(2) Код извршења на основу извршне исправе уколико се странка којој писмено треба доставити не налази на адреси назначеној у приједлогу, а нити на адреси, односно сједишту пријављеном код надлежног органа, достава се врши путем огласне табле суда и за случај доставе одлука наведених у ставу 1. овог члана.

Састав суда и одлуке

Члан 11.

(1) Извршни поступак у првом степену води и одлуке доноси судија појединачно.

(2) Стручном сараднику се по овлаштењу судије може повјерити предузимање радњи и донопшење одлука у извршном поступку, ако овим законом није другачије одређено.

(3) Одлуке у извршном поступку суд доноси у облику рјешења или закључка.

Правни лијекови

Члан 12.

(1) Редовни правни лијекови у извршном поступку су приговор и жалба, осим ако овим законом нису искључени.

(2) Против рјешења донесеног у првом степену може се изјавити приговор, а жалба кад је то овим законом одређено.

(3) Приговор се изјављује суду који је донио рјешење у року од осам дана од дана достављања, ако овим законом није другачије одређено. О приговору одлучује суд који је донио рјешење.

(4) Против рјешења донесеног по приговору може се изјавити жалба у року од осам дана од дана доставе рјешења. О жалби одлучује суд другог степена.

(5) Приговор и жалба не заустављају ток извршног поступка али се намирење тражиоца извршења одлаже до доношења одлуке првостепеног суда по приговору. Изузетно, када је извршном исправом одређена обавеза издржавања или када се извршење спроводи наплатом са трансакцијског рачуна правног лица у корист имаоца истог таквог рачуна као тражиоца извршења као и другим случајевима одређеним овим законом, може доћи до намирења прије доношења одлуке по приговору.

(6) Против закључка није дозвољен правни лијек.

Извршност и правоснажност

Члан 13.

(1) Рјешење против кога није изјављен у року приговор, постаје извршно и правоснажно.

(2) Рјешење против кога је приговор одбијен, постаје извршно, а ако против таквог рјешења није допунитена жалба и правоснажно.

(3) Рјешење којим је приговор одбијен, постаје правоснажно ако жалба не буде о року изјављена или ако жалба буде одбијена.

(4) Уколико је овим законом одређено да се против првостепеног рјешења може изјавити жалба умјесто приговора, то рјешење постаје извршно, а правоснажно пропуштањем рока за изјаву жалбе или ако жалба буде одбијена.

Ванредни правни лијекови и поврат у пријашње стање

Члан 14.

(1) Против правоснажног рјешења донесеног у поступку извршења није дозвољено улагање ванредних правних лијекова.

(2) Поврат у пријашње стање дозвољен је само због пропуштања рока за приговор и жалбу на извршно рјешење о извршењу.

Рокови за поступање

Члан 15.

Суд је у правилу дужан да о приједлогу за извршење одлучи у року од осам дана, а о приговору у року од 15 дана од дана испуњавања услова да се о приговору одлучи.

Трошкови поступка

Члан 16.

(1) Трошкове поступка у вези са одређивањем и спровођењем извршења претходно сноси тражилац извршења.

(2) Тражилац извршења дужан је да трошкове поступка из става 1. овог члана предујми у року који суд одреди. Суд ће обуставити извршење ако трошкови не буду предујмљени у том року, а без тога се извршење не може спровести. Ако у року не буду предујмљени трошкови о којима зависи предузимање само неке радње, та се радња неће спровести.

(3) Трошкове поступка који је покренут по службеној дужности претходно подмирује суд из својих средстава.

(4) Извршеник је дужан да тражиоцу извршења надокнади трошкове који су били потребни за извршење.

(5) Тражилац извршења дужан је да извршенику надокнади неосновано проузроковане трошкове.

(6) Захтјев за накнаду трошкова подноси се најкасније у року од 15 дана од дана завршетка поступка.

(7) О трошковима поступка одлучује суд у извршном поступку и у том поступку одређује, на приједлог странке, извршење ради њихова остварења.

Новчана казна и принудне мјере у извршном поступку

Члан 17.

(1) Кад је овим законом новчана казна предвиђена као средство извршења, може се изрећи физичким лицима у износу од 100 КМ до 5.000 КМ, а правном лицу у износу од 1.000 до 100.000 КМ.

(2) У случају из претходног става, новчана казна у износу од 500 КМ до 5.000 КМ може се изрећи и одговарном лицу у правном лицу.

(3) Новчана казна из ст. 1. и 2. овог члана може се поново изрицати ако извршеник не поступи по поновљеном налогу суда или настави да поступа противно забрани.

(4) Прије изрицања новчане казне суд ће омогућити извршенику да се изјасни, а по потреби одржаће и рочиште ради извођења доказа.

(5) Новчану казну рјешењем изриче судија, водећи рачуна при одмјеравању висине казне о економској снази извршеника, значењу његове радње коју је морао обавити, те о другим околностима случаја. Рјешењем се одређује и рок плаћања.

(6) Лице којем је казна изречена може изјавити приговор против рјешења у року од осам дана од пријема рјешења.

(7) Лице којем је казна изречена у складу са овим чланом сноси све трошкове настале изрицањем и извршењем те казне.

(8) Након извршности рјешења, новчану казну наплаћује суд по службеној дужности, у корист будета из којег се изврши суд финансира. Трошкови извршења терете предрачунска средства суда, а накнада ових трошкова које суд одређује закључком, извршава се у поступку принудне наплате новчанске казне.

(9) Одредбе овог члана не могу се примјењивати ако је извршеник Босна и Херцеговина и њени сентитети, Брчко Дистрикт Босне и Херцеговине, кантон, град, општина и управна организација, те тијела ових правних лица, али се сходно примјењују одредбе о кажњавању одговорних лица, уколико законом није другачије одређено.

(10) Новчна казна по одредбама овог члана може се изрећи и извршити према извршенику и другим физичким и правним лицима, као и одговорним лицима у правном лицу, и у случају да облију дати податке о имовини извршеника, као и када својим радњама и поступцима, противно судском налогу или забрани скривају, општењују или уништавају имовину извршеника или ометају суд у спровођењу извршних радњи.

(11) Новчана казна изречена по одредбама ст. 1. до 10. овог члана не може се претварати у казну затвора.

Јемство

Члан 18.

(1) Кад овај закон прописује давање јемства, јемство се даје у готовини. Суд може одобрити давање јемства у облику банкарске гаранције, хартија од вриједности, те драгоцености чију је вриједност лако утврдiti на тржишту и које се могу брзо и једноставно уновчiti.

(2) Босна и Херцеговина и њени сентитети, Брчко Дистрикт Босне и Херцеговине, кантони, градови и општине и њихови органи и службе нису дужни дати јемство кад у поступку учествују као странке.

(3) На датом јемству противна странка стиче законско зајло право.

(4) Ако суд у извршном поступку одлучи о праву противне странке на накнаду трошкова поступка у вези са радњом због чијег предузимања је јемство дато, на њен ће приједлог истим рјешењем одлучити и о наплати утврђеног потраживања из тог јемства.

Извршење одлуке страног суда

Члан 19.

Извршење одлуке страног суда може се одредити и спровести ако одлука испуњава законом прописане услове за признање.

Извршење на имовини стране државе

Члан 20.

(1) На имовини стране државе и међународних организација која се налази на територији Републике Српске не може се одредити извршење без писмене сагласности Министарства правде Републике Српске, осим ако је страна држава пристала на извршење.

(2) У случају из става 1. овог члана Министарство правде Републике Српске дужно је да претходно прибави мишљење Министарства ванских послова Босне и Херцеговине.

Примјена одредаба других закона

Члан 21.

(1) У извршном поступку на одговарајући се начин примјењују одредбе Закона о парничном поступку, ако овим или другим законом није другачије одређено.

(2) Изузеће судије може се захтијевати најкасније до одлуке по приговору а службеног лица до преузимања прве радње у извршном поступку.

(3) На материјалноправне претпоставке и посљедице спровођења извршног поступка на одговарајући се начин примјењују одредбе закона којима се уређују стварна права, односно облигациони односи.

Дио други

ИЗВРШНИ ПОСТУПАК

A. ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ

II - ИЗВРШНА И ВЈЕРОДОСТОЈНА ИСПРАВА

Основе за одређивање извршења

Члан 22.

Суд одређује извршење само на основу извршне или вјеродостојне исправе, ако овим законом није другачије одређено.

Извршна исправа

Члан 23.

(1) Извршне исправе су:

1) извршна одлука судова и извршно судско поравнање,

2) извршна одлука донесена у управном поступку и поравнање у управном поступку, ако гласи на испуњење новчане обавезе, уколико законом није другачије одређено,

3) извршна ногарска исправа,

4) друга исправа која је законом одређена као извршна исправа.

(2) Под извршном исправом из става 1. овог члана сматра се свака таква исправа донесена у Босни и Херцеговини.

Одлука и поравнање

Члан 24.

(1) Судском одлуком, према овом закону, сматра се пресуда, рјешење, те друга одлука донесена у поступку пред судом и арбитражом, а судским поравнањем сматра се поравнање закључено у поступку пред судом и арбитражама.

(2) Одлуком у управном поступку, према овом закону, сматра се рјешење и закључак који су у управном посту-

шку донијели управни органи и службе или правно лице са јавним овлаштењима, а управним поравнањем сматра се поравнање закључено у смислу Закона о општем управном поступку.

Извршиошт одлуке

Члан 25.

(1) Судска одлука којом је наложено испуњење потраживања на неко давање или чињење извршина је ако је постала правоснажна и ако је протекао рок за добровољно испуњење. Рок за добровољно испуњење тече од дана дОСТАВЕ одлуке извршенику, а завршава се протоком задњег дана одређеног судском одлуком, ако законом није другачије одређено.

(2) Судска одлука којом је наложено испуњење потраживања на неко трпљење или нечињење (пропуштање) извршина је ако је постала правоснажна, осим ако је у извршиој исправи одређен посебан рок за усклађивање понапашања извршеника с његовом обавезом.

(3) Одлука донесена у управном поступку извршина је ако је постала извршина по правилима која уређују тај поступак.

(4) На основу одлуке која је постала извршина у једном дијелу, извршење се може одредити само у односу на тај дијел.

(5) Извршење ће се одредити на основу судске одлуке која није постала правоснажна и одлуке донесене у управном поступку која није постала коначна ако је законом прописано да жалба или који други правни лијек не задржава извршење одлуке.

Извршиошт поравнања

Члан 26.

(1) Судско, односно управно поравнање извршино је ако је потраживање које се према њему треба испунити дОСПЈЕЛО.

(2) ДОСПЈЕЛОСТ ПОТРАЖИВАЊА доказује се записником о поравнању, јавном исправом или по закону овјереном исправом.

(3) ДОСПЈЕЛОСТ која се не може доказати на начин из става 2. овог члана доказује се правоснажном одлуком донесеном у парничном поступку којом се утврђује дОСПЈЕЛОСТ.

(4) На основу поравнања које је постало извршино у једном дијелу извршење се може одредити само у односу на тај дијел.

Подобност извршиој исправе за извршење

Члан 27.

(1) Извршиој исправи подобна је за извршење ако су у њој назначени тражилац извршења и извршеник те предмет, врста, обим и вријеме испуњења обавезе.

(2) Ако у извршиој исправи није одређен рок за добровољно испуњење обавезе, тај рок одређује се рјешењем о извршењу.

(3) У случају из става 2. овог члана суд ће предложено извршење одредити уз услов да извршеник у року који му је одређен не испуни своју обавезу.

(4) Одредбе ст. 2. и 3. овог члана не примјењују се у поступку извршења на основу извршиој исправе нотара.

Наплата затезних камата

Члан 28.

(1) Ако се након доношења извршиој исправе или закључења поравнања измијенила затезна камата, суд ће, на приједлог странке, рјешењем о извршењу одредити наплату затезне камате по измијењеној стопи за вријеме на које се та измјена односи.

(2) Ако плаћање затезне камате на трошкове поступка није одређено већ у извршиој исправи, суд ће, на приједлог тражиоца извршења, у рјешењу о извршењу одредити наплату тих камата по прописаној стопи од дана доношења одлуке односно закључења поравнања до наплате.

Вјеродостојна исправа

Члан 29.

(1) Извршење ради остваривања новчаног потраживања одређује се и на основу вјеродостојне исправе.

(2) Вјеродостојна исправа је, према овом закону, мјеница и чек с протестом и повратним рачуном ако су потребни за заснивање потраживања и рачуни или изводи из пословних књига за цијену комуналних услуга испоруке воде, топлотне енергије и одвоз смећа.

(3) Вјеродостојна исправа је подобна за извршење ако су у њој назначени тражилац извршења и извршеник те предмет, врста, обим и вријеме испуњења обавезе.

Прелаз потраживања или обавезе

Члан 30.

(1) Извршење се одређује и на приједлог и у корист лица које у извршиој исправи није означен као тражилац извршења ако оно јавном или овјереном приватном исправом докаже да је потраживање на њега пренесено или да је на њега на други начин прешло. Ако се пренос не може доказати на тај начин, странке своја права везана за пренос потраживања могу доказивати само у парничном поступку.

(2) Извршење се одређује и против трећег лица које у извршиој исправи није означен као извршеник ако тражилац извршења јавном или по закону овјереном приватном исправом докаже да је то лице на законит начин преузело дуг из извршиој исправе или је тај дуг по закону обавезно да измири. Ако се обавеза трећег лица на испуњење дуга оспори, странке прије извршења то питање морају разријешити у парничном поступку.

Условна и узајамна обавеза

Члан 31.

(1) Извршење које зависи од претходног испуњења неке обавезе тражиоца извршења или од наступања неког услова, одређује се ако тражилац извршења јавном или по закону овјереном приватном исправом докаже да је обавезу испунио односно да је услов наступио.

(2) Испуњење обавезе, односно наступање услова доказује се правоснажном одлуком донесеном у парничном поступку, ако тражилац извршења, није у могућности да то докаже на начин одређен у ставу 1. овог члана.

(3) Ако је извршеник по извршиој исправи дужан да испуни обавезу, уз услов да се истовремено испуни обавеза према њему, суд ће одредити извршење ако тражилац извршења поднесе доказ да је обезбиједио испуњење своје обавезе.

(4) Сматра се да је тражилац извршења обезбиједио испуњење своје обавезе, у смислу става 3. овог члана, ако је предмет обавезе положио код суда или у истом циљу поступио на други погодан начин.

Алтернативна обавеза по избору извршеника

Члан 32.

Ако извршеник има право на основу извршиој исправе брати између више предмета своје обавезе и у року за добровољно испуњење сам не обави избор између тих предмета и не испуни дужну обавезу, предмет којим обавеза треба бити испуњена одређује тражилац извршења у приједлогу за извршење.

Факултативно овлаштење извршеника

Члан 33.

(1) Извршеник којем је извршиој исправом наложено испуњење одређене обавезе уз право да се од испуњења те обавезе може ослободити испуњењем неког другог чињења одређеног у извршиој исправи може то чињење испунити све док тражилац извршења није макар и дјеличинично примио испуњење обавезе.

(2) Тражилац извршења има право на накнаду трошкова извршиој поступцима који је обустављен зато што је извршеник након његовог покретања уместо дужне обавезе испунио друго чињење одређено у извршиој исправи.

Прекид поступка

Члан 34.

(1) Суд не може прекинути извршни поступак да би сачекао одлуку надлежног суда или другог органа о претходном питању.

(2) У другим случајевима прекида поступка предвиђеним одредбама Закона о парничном поступку, суд може, ако то околности случаја допуштају, на приједлог странке или по службеној дужности, одлучити да поступак настави, именовањем привременог заступника странци у односу на коју је настао разлог због којег долази до прекида поступка.

(3) У случају смрти тражиоца извршења који нема пуномоћника или законског заступника, сваки од наслеђника или заинтересованих лица може предложити да док траје наслеђничка заједница, суд, на трошак предлаштника, постави наслеђницима привременог заступника и поступак настави. Суд ће именовати привременог заступника у року од осам дана од подношења захтјева. Ако овакав приједлог наслеђника или заинтересованих лица не успиједи у року од 30 дана од смрти тражиоца извршења, суд ће обуставити поступак.

(4) У случају смрти извршеника који нема пуномоћника или законског заступника суд ће наслеђницима, ако то предложи трахијац извршења, у року од 15 дана од дана када је примио обавијест суда о смрти извршеника, поставити привременог заступника, на трошак тражиоца извршења, у правилу из реда лица која су у посједу имовине која је предмет извршења и наставити поступак. Суд именује привременог заступника у року осам дана од подношења захтјева. Ако овлашћена лица не предложе наставак поступка у остављеном року, суд ће обуставити поступак.

(5) Коначни трошкови тражиоца извршења из става 4. овог члана намирују се из имовине извршеника.

(6) Након престанка наслеђничке заједнице, сваки од наслеђника може преузети поступак пријавом извршном суду. О преузимању поступка и разрешењу привременог заступника суд одлучује закључком.

Потврда о извршиности

Члан 35.

(1) Ако се приједлог за извршење подноси суду који није одлучивао у првом степену, уз приједлог се подноси извршна исправа, у оригиналну или овјереном препису, на који је стављена потврда о извршиности.

(2) Потврда о извршиности даје суд, односно орган који је одлучивао о потраживању у првом степену.

(3) Изузетно од одредби ст. 1. и 2. овог члана извршна исправа нотара на основу које је поднесен приједлог за извршење не мора бити снабдјевена потврdom о извршиности, већ се њена извршиност одређује према одредбама Закона о нотарима.

(4) Неосновану потврду о извршиности укинуће рјешењем исти суд, односно орган, на приједлог извршеника, који мора бити поднесен у року од осам дана од дана пријема рјешења о извршењу.

(5) Ако се приједлог за извршење подноси на основу вјеродостојне исправе, прилаже се та исправа у оригиналну или овјереном препису.

III - ПРЕДЛАГАЊЕ И ОДРЕЂИВАЊЕ ИЗВРШЕЊА**Приједлог за извршење**

Члан 36.

(1) Приједлог за извршење мора садржавати захтјев за извршење у којем ће бити назначена извршила или вјеродостојна исправа на основу које се трахи извршење, трахијац извршења и извршеник, потраживање чије се остварење трахи, средство којим извршење треба спровести, предмет извршења ако је познат, као и друге податке који су потребни за спровођење извршења.

(2) Уколико је уз приједлог за извршење поднесен и захтјев за утврђивање дужникова имовине, о резултату истраге суд ће обавијестити тражиоца извршења и оставити му рок да поднесени приједлог уреди, односно измијени и допуни.

(3) Приједлог за извршење на основу вјеродостојне исправе мора да садржи:

1) извршни захтјев из става 1. овог члана,

2) захтјев да суд обавеже извршеника да у року од осам дана, а у мјесечним и ческовним споровима у року од три дана по достави рјешења, намири потраживања, заједно са одмјереним трошковима.

(4) Ако се трахи извршење на покретним стварима, у приједлогу за извршење не морају бити ближе назначене те ствари.

Утврђивање дужникова имовине

Члан 37.

(1) Трахијац извршења може у приједлогу за извршење који се заснива на извршиој исправи захтијевати да суд прије доношења рјешења о извршењу затражи од самог извршеника и од других у захтјеву одређених физичких и правних лица односно управних и других органа и организација, да суду доставе податке о имовини извршеника, ако трахијац извршења учини вјероватним да би ова лица могла имати ове податке.

(2) Овакав захтјев се може истаћи и након доношења рјешења о извршењу ако извршење на предложеном средству извршења није успјело.

(3) Суд ће по пријему захтјева из става 1. овог члана закључком наложити извршенику или другом лицу, односно органу или организацији, да на формулару који ће прописати министар правде Републике Српске, наведе потпуне податке којима располаже, о извршениковој покретној и непокретној имовини, а посебно о врсти и висини новчаних примања и новчаних депозита извршеника као и мјесту где се оне налазе.

(4) Попуњен и уредно потписан формулар мора бити достављен суду у року који је суд одредио закључком.

(5) Лицима која по налогу не поступе суд ће изрицати новчансу казну на начин одређен у члану 17. овог закона. Ове казне ће се изрицати и одговорним лицима у правном лицу или органу, односно организацији.

(6) Физичко лице или одговорно лице у правном лицу или органу, односно организацији кривично ће одговарати за давање лажног исказа пред судом ако наведе непотпуне или неистините податке о имовини извршеника. На ову посљедицу суд мора изричito упозорити у закључку којим налаже давање података.

(7) Суд може мјесто изјаве на прописаном формулару захтијевати од извршеника физичког лица или другог физичког лица да изјаву о имовини извршеника да на рочишту пред судом. Ако позвано лице неће да приступи на рочиште или одбија да да изјаву, суд ће примијенити одредбе става 5. овог члана.

Повлачење и ограничење приједлога

Члан 38.

(1) Трахијац извршења може током поступка, без пристанка извршеника, повући у цијелости или дјелимично приједлог за извршење.

(2) У случају из става 1. овог члана суд ће обуставити извршење у цјелини или дјелимично.

(3) Повлачења приједлога не спречава трахијац извршења да поднесе нови приједлог за извршење.

Рјешење о извршењу

Члан 39.

(1) У рјешењу о извршењу морају бити назначени извршила, односно вјеродостојна исправа на основу које се извршење одређује, трахијац извршења и извршеник, потраживање које се остварује, средство и предмет извршења, те други подаци потребни за спровођење извршења.

(2) Уколико је рјешењем о извршењу одређена обавеза и наплата камата, обрачун камате о трошку тражиоца извршења ће обавити извршили суд осим кад се наплата врши на средствима на рачунима код банака. У овом другом случају обрачун камате извршиће банка на терет извршеника.

(3) Рјешењем о извршењу на основу вјеродостојне исправе суд ће:

1) обавезати извршеника да у року од осам дана, а у мјеничним и чековим споровима у року од три дана по пријему рјешења, намири потраживања, заједно са одјерским трошковима;

2) одредити извршење ради остварења тих потраживања;

(4) Рјешење о извршењу не мора бити образложено и може се издати стављањем печата на приједлог за извршење.

(5) Рјешење о извршењу мора садржавати упуту о правном лијеску који странкама стоји на располагању.

(6) Рјешење којим се приједлог за извршење потпуно или дјелимично одбације или одбија мора бити ображлено.

Достављање рјешења о извршењу

Члан 40.

(1) Рјешење о извршењу доставља се тражиоцу извршења и извршенику. О доношењу рјешења о извршењу суд ће истовремено обавијестити и познатог заложног повјериоца.

(2) Суд није обавезан да достави извршенику рјешење којим се одбације или одбија приједлог за извршење донесено прије него што је извршенику било омогућено да се о њему изјасни.

(3) Уколико за намирење свог потраживања тражилац извршења предложи извршење на имовини у којој извршеник има право сувласништва или заједничке својине, суд ће о доношењу рјешења о извршењу обавијестити све сувласнике, односно носиоце права заједничке својине.

(4) Рјешење о извршењу на новчаном потраживању доставља се и извршениковом дужнику, а рјешење о извршењу на средствима на рачуну извршеника доставља се и баници.

(5) Рјешење о извршењу, донесено на основу вјеродостојне исправе, доставља се баници тек попут постане правоснажно, осим ако је извршење одређено на основу мјенице и чека са протестом и повратним рачуном, ако су потребни за заснивање захтјева.

(6) Рјешење о извршењу донесено на основу мјенице и чека доставља се одмах по доношењу ради заплење средстава на рачуну извршеника.

(7) Рјешење о извршењу на покретним стварима доставља се извршенику приликом предузимања прве извршиле радње. Уколико се покретна ствар не налази у посјedu извршеника, рјешење о извршењу се доставља и лицу код којег се ствар налази.

IV - СПРОВОЂЕЊЕ ИЗВРШЕЊА

Извршење на основу неправоснажног рјешења о извршењу

Члан 41.

(1) Извршење се спроводи и прије правоснажности рјешења о извршењу ако за поједине извршиле радње овим законом није другачије одређено.

(2) Извршење одређено на основу вјеродостојне исправе не може се спровести прије правоснажности рјешења о извршењу.

(3) Извршење се спроводи у границама одређеним у рјешењу о извршењу.

Вријеме извршења

Члан 42.

(1) Извршење се спроводи радним даном, у времену између 7.00 и 19.00 часова.

(2) Суд може закључком одредити да се извршење спроведе и нерадним даном или ноћу ако за то постоји оправдан разлог.

Рад судског извршиоца

Члан 43.

(1) Претраживање и улазак у посјед извршеникове имовине у складу са овим законом може се вршити само ако је то неопходно потребно за поступак извршења.

(2) Судски извршилац је дужан приликом претреса извршениковог стана или одјеће коју он носи на себи и предузимања других извршиних радњи поступати с дужним обзиром према личности извршеника и члановима његовог домаћинства.

(3) Извршилима у извршениковом стану којима не присуствује извршеник, његов законски заступник, пуномоћник или одрасли члан његовог домаћинства, мора присуствовать један пунолетни свједок.

(4) Извршење у просторији правног лица спроводи се тако да судски извршилац прије обављања извршиле радње затражи од заступника правног лица да он сам или лице које он одреди буде присутно њеном обављању. Ако заступник правног лица одбије поступити у складу са захтјевом судског извршиоца или ако га судски извршилац не затекне у просторији правног лица приликом предузимања извршиле радње, радњу ће спровести у присуству једног пунолетног свједока.

(5) Ако извршилу радију треба спровести у просторији која је закључана, а извршеник или његов заступник није присутан или неће просторију отворити, судски извршилац ће уз употребу примјерних средстава отворити просторију у присуству једног пунолетног свједока и полиције.

(6) О обављању извршилима радњи према одредбама ст. 32. до 54. овог члана судски извршилац саставиће посебан записник који ће потписати позвани свједок, а примјерак записника или обавјест о извршеној судској радњи прибиће се на врата стана, односно просторије.

Ометање судског извршиоца у раду

Члан 44.

(1) Судски извршилац је овлашћен да удаљи лице које омета спровођење извршења.

(2) Приликом провођења присилних радњи предвиђених овим законом, те радње морају бити нужне у поступку извршења а употребијељена сила или принуда и пропорционална околностима случаја.

(3) У току поступка извршења предвиђеног овим законом, полиција је дужна да пружи судском извршиоцу сву помоћ неопходну за провођење извршења. Судски извршилац може, по потреби, наложити и употребу сile према лицу које омета извршење.

(4) При поступању полиције по налогу судског извршиоца на одговарајући се начин примјењују прописи о унутрашњим пословима, односно судској полицији.

(5) У случају непоступања полиције по захтјеву судског извршиоца за пружање помоћи у спровођењу извршења, суд је дужан о томе обавијестити Министарство унутрашњих послова Републике Српске путем Министарства правде.

Неправилности при спровођењу извршења

Члан 45.

(1) Странка или учесник могу поднеском тражити од суда да отклони неправилност коју је судски извршилац учинио у спровођењу извршења.

(2) Суд може закључком укинути незаконите и неправилне радње судског извршиоца.

V - ПРИГОВОР

Приговор

Члан 46.

(1) Рјешење о извршењу може се побијати приговором.

(2) У погледу садржаја приговора на одговарајући начин се примјењују одредбе о жалби из Закона о парничном поступку.

(3) Рјешење којим је приједлог за извршење одбачен или одбијен тражилац извршења може побијати само жалбом.

Разлози за приговор

Члан 47.

Приговор против рјешења о извршењу може се поднijeti из разлога који спречавају извршење, а нарочито:

1) ако исправа на основу које је донесено рјешење о извршењу није извршна исправа, или ако исправа није стекла својство извршности,

2) ако је извршна исправа на основу које је донесено рјешење о извршењу укинута, поништена, преиначена или на други начин стављена ван снаге, односно ако је на други начин изгубила своју дјеловрност или је утврђено да је ћез учника,

3) ако су се странке, јавном или по закону овјереном исправом састављеном након настанка извршне исправе, споразумеле да неће на основу извршне исправе, трајно или за одређено vrijeme, тражити извршење,

4) ако је протекао рок у којем се по закону може тражити извршење,

5) ако је извршење одређено на предмету који је изузет од извршења, односно на ком је могућност извршења ограничена,

6) ако тражилац извршења није овлашћен тражити извршење на основу извршне исправе, односно ако није овлашћен тражити извршење против извршеника,

7) ако није испуњен услов који је одређен извршном исправом, осим ако законом није другачије прописано,

8) ако је потраживање престало на основу чињенице која је настала у vrijeme кад је извршеник није више могао истаћи у поступку из којег потиче одлука, односно ако је потраживање престало на основу чињенице која је настала након закључења судског или управног поравнања,

9) ако је на основу чињенице која је настала у vrijeme кад је дужник није више могао истаћи у поступку из којег потиче одлука, односно ако је на основу чињенице која је настала након закључења судског или управног поравнања, трајно или за одређено vrijeme, одгођено, забрањено, измијењено или на други начин онемогућено испуњење потраживања.

10) ако је наступила застарјелост потраживања о којем је одлучено извршном исправом.

Одговор на приговор

Члан 48.

(1) Приговор против рјешења о извршењу доставља се супротној страници.

(2) Одговор на приговор може се поднijeti у року од три дана од дана достављања приговора.

(3) По пријему одговора на приговор или по истеку рока за одговор суд ће, према околностима случаја донијети рјешење без одређивања рочишта или заказати рочиште за расправљање о приговору.

Рјешење о приговору

Члан 49.

(1) Рјешење о приговору доноси судија.

(2) Рјешењем се приговор усваја, одбија или се одбације као неблаговремен, непotpun или недозвољен.

(3) Ако усвоји приговор, суд ће, према околностима случаја, обуставити извршење у цијelости или дјелимично и укинути спроведење радње.

Поступак поводом приговора против рјешења о извршењу на основу вјеродостојне исправе

Члан 50.

(1) Извршеник ће у приговору против рјешења о извршењу на основу вјеродостојне исправе одредити у ком дијелу побија то рјешење. Приговор мора бити обrazložen.

(2) Ако у приговору није одређено у ком дијелу се побија, обим побијања ће се цијенити на основу обrazloženja.

(3) Необразложен приговор суд ће одбацити.

(4) Ако се рјешење о извршењу побија у потпуности или само у дијелу којим је утврђено постојање потраживања, приједлог за извршење сматраће се тужбом и у том случају суд ће поступати по одредбама парничног поступка.

(5) Када је поднесен приговор из става 4. овог члана, суд ће одгодити извршење и наставиће га, на приједлог тражиоца извршења, након правоснажности одлуке парничног суда, ако тражилац извршења успије са тужбом.

(6) Ако првостепени парнични суд одбије тужбени захтјев и укине рјешење о извршењу у побијаном дијелу, наложиће и обуставу извршног поступка. Након правоснажности ове одлуке парничног суда, извршни суд ће рјешењем констатовати да је извршни поступак обустављен и укинуће проведене радње у извршном поступку.

(7) Ако се рјешење о извршењу побија само у дијелу којим је одређено извршење, даљи поступак наставиће се као поступак по приговору против рјешења о извршењу донесеног на основу извршне исправе.

(8) Ако се приговор из става 7. овог члана прихвати, дио рјешења о извршењу којим је извршенику наложено да наими потраживање има својство извршне исправе на основу које се може поново тражити извршење.

VI - ПРИГОВОР ТРЕЋЕГ ЛИЦА

Претпоставке за приговор

Члан 51.

(1) Лице које тврди да у погледу предмета извршења има такво право које спречава извршење може поднijeti приговор против извршења тражећи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним у обиму у којем су права тог трећег лица захваћена извршењем.

(2) Приговор се може подnijeti до довршетка извршног поступка. Подношење приговора не спречава спроведба извршења и остварење потраживања тражиоца извршења, ако овим законом није другачије одређено.

(3) Суд ће приговор доставити тражиоцу извршења и извршенику и позвати их да се у року од осам дана изјасне о приговору.

Одлуке суда по приговору трећег лица

Члан 52.

(1) Суд ће о приговору трећег лица одлучити у извршном поступку или ће подносиоца приговора закључком упутити да своја права остварује у парници.

(2) Извршни суд ће о приговору одлучити у извршном поступку када то околности случаја допуштају, а нарочито ако подносилац приговора доказује оправданост свога приговора правоснажном пресудом, јавном исправом или по закону овјереном приватном исправом.

Упућивање на парницу

Члан 53.

(1) Упућивање на парницу из става 1. члана 52. овог закона, не спречава проведба извршења нити остварење потраживања тражиоца извршења.

(2) У парници из става 1. члана 52. овог закона по-дносилац приговора из члана 51. овог закона може тражити одлагање извршења, при чему парнични суд на одговарајући начин примјењује одредбе парничног поступка о одређивању судских мјера овезнјења.

(3) Уколико донесе рјешење о одлагању извршења, парнични суд ће одредити и vrijeme на које се оно одлаже те га по службеној дужности доставити надлежном извршном суду на провођење.

(4) Изврши суд ће по пријему рјешења из става 3. овог члана закључком одгодити даље извршење, и наставит ће га, на приједлог тражиоца извршења, након правоснажности одлуке којом парнични суд ставља ван снаге рјешење о одгоди извршења или одбације тужбу подносиоца приговора, односно одбија његов тужбени захтјев. До наставка извршног поступка, предузете извршне радње остају на снази.

(5) Ако првостепени парнични суд усвоји тужбени захтјев трећег лица да се извршење прогласи недопуштеним и укине рјешење о извршењу, наложиће и обуставу извршног поступка. Након правоснажности ове одлуке парничног суда, изврши суд ће рјешењем констатовати да је изврши поступак обустављен и њиме укинута све проведене радње.

(6) Одлуком о приговору трећег лица коју изврши суд донесе на основу става 2. члана 52. овог закона не дира се у права тог лица да и након те одлуке остварује своја права против тражиоца извршења, односно извршеника у посебној парници.

(7) Треће лице се може користити правима предвиђеним ставом 2. овог члана само ако је парница ради остварења његових права против тражиоца извршења, односно извршеника покренута на основу закључка у упућивању на парницу из става 1. члана 52. овог закона.

VII - ПРОТИВИЗВРШЕЊЕ

Разлози за противизвршење

Члан 54.

(1) Након што је извршење већ спроведено, извршеник може у истом извршном поступку затражити од суда да наложи тражиоцу извршења да му врати оно што је извршењем добио:

1) ако је извршила исправа правоснажно укинута, преиначена, поништена, стављена ван снаге или је на други начин утврђено да је без дејства,

2) ако је рјешење о извршењу правоснажно укинуто или преиначено,

3) ако је током извршног поступка намирио тражиоцу извршења потраживање мимо суда тако да је тражилац извршења двоструком намирен.

(2) Ако је тражилац извршења извршењем наплатио одређени новчани износ, извршеник у приједлогу за противизвршење може тражити плаћање законских затезних камата од дана наплате тог износа.

(3) Приједлог за противизвршење из става 1. овог члана може се поднijети у року од 30 дана од дана кад је извршеник сазнао за разлог за противизвршење, а најкасније у року од једне године од дана окончања извршног поступка.

(4) Извршеник не може прије истека рока из става 3. овог члана своје потраживање остваривати у парничном поступку.

Поступак по приједлогу за противизвршење

Члан 55.

(1) Приједлог из члана 54. овог закона суд ће доставити тражиоцу извршења и позвати га да се у року од три дана изјасни о том приједлогу.

(2) Ако се тражилац извршења усротиви приједлогу, суд ће о њему одлучити након одржаног рочишта. Ако се тражилац извршења у року не изјасни о приједлогу, суд ће оијенити хоће ли о њему одлучити без одржавања рочишта.

(3) Рјешењем којим прихвати приједлог суд ће наложити тражиоцу извршења да у року од осам дана врати извршенику оно што је извршењем добио.

Рјешење о противизвршењу

Члан 56.

(1) На основу правоснажног и извршног рјешења којим је тражиоцу извршења наложено да извршенику врати оно што је извршењем добио, суд ће, на приједлог извршеника, донојиti рјешење о противизвршењу.

(2) Противизвршење се спроводи по одредбама овог закона о извршењу.

Немогућност противизвршења

Члан 57.

Приједлог за противизвршење неће се прихватити ако су у погледу онога што је тражилац извршења добио извршењем наступиле такве стварне и правне промјене да враћање вишес није могуће.

Противизвршење по приједлогу трећег лица

Члан 58.

(1) Лице на чији терет је намирено потраживање тражиоцу извршења, а исто није било означено као извршеник у рјешењу о извршењу, може у роковима из главе VII овог закона, захтијевати од суда да наложи тражиоцу извршења да му врати оно што је добио извршењем.

(2) На основу приједлога из става 1. овог члана спроводи се поступак противизвршења по одредбама главе VII овог закона.

(3) У овом поступку предлагач се сматра тражиоцем извршења, а противпредлагач извршеником.

Противизвршење по приједлогу учесника у поступку

Члан 59.

(1) Учесник у извршном поступку може у роковима из главе VII овог закона, након што правоснажно буде измијењено рјешење о намирењу захтијевати да суд наложи исплату новчаног износа који њему припада, лицима којима је била исплата извршена.

(2) На основу приједлога из става 1. овог члана спроводи се поступак противизвршења по одредбама главе VII овог закона.

(3) У овом поступку предлагач се сматра тражиоцем извршења, а противпредлагач извршеником.

VIII - ОДЛАГАЊЕ, ОБУСТАВА И ОКОНЧАЊЕ ИЗВРШЕЊА

Одлагање извршења на приједлог тражиоца извршења

Члан 60.

(1) Ако законом није другачије одређено, извршење се може одложити потпуно или дјелимично само на приједлог тражиоца извршења ако спровођење рјешења није отпочело. Ако вишес тражилаца извршења учествује у извршном поступку па само неки од њих траже одлагање, суд ће само у односу на тог тражиоца извршења одложити извршење.

(2) Ако је спровођење извршења отпочело, а извршеник се, у року који му је суд одредио, изјаснио против одлагања, суд ће одлучити о оправданости приједлога за одлагање.

(3) Ако је законом предвиђено да се извршење мора тражити у одређеном року, тражилац извршења може поднijети приједлог за одлагање у том року.

Вријеме за које се извршење одлаже

Члан 61.

(1) Суд ће одложити извршење за вријеме које је тражилац извршења одредио или на вријеме које по околностима случаја сматра оправданим.

(2) Ако је тражилац извршења поднио приједлог за одлагање извршења у случају у коме је законом предвиђено да се извршење има тражити у одређеном року, извршење се не може одложити за вријеме дуже од тог рока.

Настављање одложеног поступка

Члан 62.

Одложено извршење се наставља на приједлог тражиоца извршења и прије истека рока за који је одложено. Ако тражилац извршења не предложи наставак извршног поступка ни по истеку 30 дана од истека времена на које је извршење одложено, суд ће обуставити поступак.

Обустава извршења

Члан 63.

(1) Ако овим законом није другачије одређено, извршење ће се обуставити по службеној дужности, ако је извршила исправа правоснажно укинута, преиначена, поништена, стављена ван снаге или је на други начин одређено да је без дејства, односно ако потврда о извршности буде правоснажно укинута.

(2) Извршење ће се обуставити по службеној дужности и када, у складу са одредбама које уређују облигационе односе, треће лице испуни обавезу према тражиоцу извршења уместо извршеника.

(3) Извршење ће се обуставити ако је постало немогуће или се из других разлога не може спровести.

(4) Прије доношења рјешења о обустави извршења из става 3. овог члана суд ће позвати тражиоца извршења да поднесе приједлог из члана 8. став 3. овог закона у року од 15 дана од дана пријема позива. Рјешење о обустави извршења суд ће донијети ако приједлог не буде у року поднесен или ако је приједлог неоснован.

(5) Извршење на појединим предметима ће се на приједлог извршеника обуставити ако суд утврди да су након истека рока за приговор, спровођењем извршења захваћени предмети који нису одређени у рјешењу о извршењу, а изузети су од извршења или је на њима могућност извршења ограничена.

(6) Рок за приједлог због разлога из става 5. овог члана износи осам дана и почине течи од дана када је извршеник сазнао да је извршењем захваћен предмет који је изузет од извршења, односно на којем је могућност извршења ограничена. Након истека рока од 30 дана од предузимања радње којом су захваћени предмети из става 5. овог члана приједлог из те одредбе више се не може поднијести.

(7) Рјешењем о обустави извршења укинуће се све спроведене извршне радње ако се тиме не дира у стечена права трећих лица.

Довршење извршења

Члан 64.

Поступак извршења сматра се завршеним правоснажношћу одлуке о одбацивању или одбијању извршног приједлога, спровођењем извршне радње којом се извршење довршава или обуставом извршења.

Б. ИЗВРШЕЊЕ РАДИ НАПЛАТЕ НОВЧАНОГ ПОТРАЖИВАЊА**IX - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ****Обим извршења новчаних потраживања**

Члан 65.

Извршење ради остварења новчаног потраживања одређује се и проводи у обиму који је потребан за намирење тог потраживања.

Редослијед намирења више тражилаца извршења

Члан 66.

Више тражилаца извршења који остварују своја потраживања према истом извршенику на истом предмету извршења, намирују се оним редом којим су стекли право да се из тог предмета намире, ако законом није другачије одређено.

X - ИЗВРШЕЊЕ НА НЕПОКРЕТНОСТИ**1. Опште одредбе****Мјесна надлежност**

Члан 67.

За одлучивање о приједлогу за извршење на непокретности и спровођење рјешења о извршењу надлежан је суд на чијем се подручју непокретност налази.

Извршне радње

Члан 68.

Извршење на непокретности спроводи се забильежбом извршења у земљишној књизи, утврђивањем вриједности непокретности, продајом непокретности и намирењем тражиоца извршења из износа добијеног продајом.

Непокретност као предмет извршења

Члан 69.

(1) Уколико није другачије одређено, предмет извршења може бити само непокретност као целина одређена прописима који уређују својину и друга стварна права.

(2) Сувласнички дио непокретности може бити самосталан предмет извршења у погледу којег се на одговарајући начин примјењују правила овог закона о извршењу на непокретностима.

(3) У случају поступка извршења на сувласничком дијелу а по захтјеву тражиоца извршења, извршеника или другог сувласника, суд ће у рјешењу о извршењу одредити да се на продају понуде како цјелокупна непокретност тако и сувласнички дио који је предмет извршења. У рјешењу о извршењу суд ће назначити и да ће, оvisno од испуњења услова из става 4. овог члана, својим закључком из става 3. члана 90. овог закона одлучити да ли је предмет продаје цјелокупна непокретност или само њен сувласнички дио. У истом рјешењу суд ће одредити да се забильежба извршења из члана 72. овог закона односи на цјелокупну непокретност.

(4) Ако би продајна цјена сувласничког дијела непокретности била знатно виша у случају продаје цјелокупне непокретности, суд ће одредити продају цјелокупне непокретности поступајући као да се ради о захтјеву сувласника за диобу физички недјељиве ствари, како је то предвиђено прописима који уређују сувласничке односе.

(5) У случају из става 4. овог члана, сувласници који нису извршеници имају право на намирење у висини сувласничких дијелова из износа добијеног продајом ствари прије намирења тражиоца извршења и других лица која се намирују у извршном поступку, те прије накнаде трошкова извршног поступка.

(6) Сувласници који нису извршеници имају право захтијевати да им се ствар која је предмет извршења уступи ако положе износ који одговара вриједности извршениковог удјела у тој ствари.

(7) Сувласника који није извршеник, а којем је оспорен удио у ствари која је предмет извршења, суд ће упутити на парницу против тражиоца извршења, а и против извршеника ако и он оспорава његово право, да докаже своје право, осим ако у извршном поступку не може доказати своје право правоснажном пресудом, јавном исправом или по закону овјереном приватном исправом. На покренуту парницу као и на права сувласника да у њој тражи одлагање поступка извршења скончано се примјењују одредбе овог закона којим се уређује поступање суда по приговору трећих лица.

(8) Ако сувласник из става 7. овог члана може доказати своје право правоснажном пресудом, јавном исправом или по закону овјереном приватном исправом, суд ће поступати као да њено право није оспорено.

(9) Околност да је суд у извршном поступку узео да право лица из става 7. овог члана није оспорено у смислу

одредба тог става или става 8. овог члана, не утиче на право тражиоца извршења или извршеника да своја права против тог лица остварују у посебној парници.

(10) Одредбе ст. 2. до 9. овог члана, на одговарајући начин се примјењују и на власнике заједничке имовине. Ако између извршеника и осталих власника заједничке имовине не постоји сагласност о њиховим правима у заједничкој ствари, суд ће власнику заједничке имовине који оспорава извршеникова права на заједничку ствар закључком упутити да своја права доказује у парници. На покренуту парницу као и на права власника заједничке имовине да у њој траже одлагање поступка извршења сходно се примјењују одредбе овог закона којим се уређује поступање суда по приговору трећих лица.

(11) Ако је у вези неке непокретности или њеног идентичног дијела основано право плодоуживања, оно може бити самостални предмет извршења с тим да извршеник може намирити своје потраживање из плодова које то право даје на основу неког правног односа (најамнина, закупнина), у погледу чега се на одговарајући начин примјењују правила овог закона о извршењу на правима.

Доказ о својини извршеника

Члан 70.

(1) Уз приједлог за извршење на непокретности тражилац извршења је дужан поднијети извод из земљишне књиге као доказ о томе да је непокретност уписана као својина извршеника.

(2) Ако је право на непокретности из става 1. овог члана уписано у земљишној књизи на друго лице, а не на извршеника, приједлогу се може удовољити само ако су, по утврђењу извршеникове имовине у складу са чланом 37. овог закона, испуњени услови за промјену земљишно-књижног стања.

Промјена предмета извршења

Члан 71.

(1) Извршеник може у року од три дана од дана достављања рјешења о извршењу предложити да се извршење одреди на другом предмету извршења. Уз приједлог извршеник је дужан поднијети доказ о свом праву на другом предмету извршења на основу којег је на том предмету могуће одредити извршење против извршеника.

(2) Суд ће приједлог доставити тражиоцу извршења који се о њему може изјаснити у року од три дана од дана доставе. У том року тражилац извршења може поставити захтјев за накнулу трошкова започетог поступка извршења на непокретности, те затражити давање обезбеђења за накнаду штете коју би могао тријети због промјене предмета извршења.

(3) Суд одлучује о приједлогу рјешењем у року од осам дана од дана пријема одговора тражиоца извршења из става 2. овог члана или истека рока за његово подношење.

(4) Суд може прихватити приједлог ако извршеник учини вјероватним:

1) да би извршење на непокретности на којој је оно предложено за њега било нарочито неповољно,

2) да из оправданих разлога није сам могао уновчiti предмет који предлаже као нови предмет извршења и добијеним средствима намирити тражиоца извршења,

3) да би се потраживање тражиоца извршења могло у потпуности намирити из другог предложеног предмета извршења.

(5) Суд ће рјешењем одбити приједлог за промјену предмета извршења ако оцјени да би се због тога извршење знатније одужило или отежало, односно ако би тражилац извршења због тога могао тријети знатнију штету.

(6) Ако је тражилац извршења на непокретности на којој је затражио извршење прије покретања извршног поступка стекао заложно право ради обезбеђења свог

потраживања, без његовог се пристанка извршење не може одредити на другом предмету извршења.

(7) Ако је извршеник као друго средство извршења предложио извршење на плати, пензији, инвалидним или другом сталном новчаном примању, суд може прихватити приједлог уз услов да извршеник учини вјероватним да ће потраживање бити намирено у року од једне године од доношења рјешења о његовом приједлогу. И у случају из овог става морају бити испуњени услови из тачке 1. става 4. и става 6. овог члана.

(8) У рјешењу о промјени предмета извршења суд ће одредити извршење на другом предложеном предмету извршења.

(9) Против рјешења којим се одбија приједлог извршеника за промјену предмета извршења правни лијек није дозвољен.

(10) Ако је одређено друго средство, односно предмет извршења, забиљежба извршења на непокретности као првобитном предмету извршења остаје на снази све до намирења потраживања тражиоца извршења. Након намирења потраживања тражиоца извршења, суд ће по службеној дужности одредити бришење забиљежбе.

Забиљежба извршења

Члан 72.

(1) Чим донесе рјешење о извршењу, суд ће по службеној дужности одредити да се у земљишној књизи упише забиљежба извршења.

(2) Том забиљежбом тражилац извршења стиче право да своје потраживање намири из непокретности (право на намирење) а лице које након уписане забиљежбе извршења одређена права над том непокретношћу дужно је тријети превенствено остварење права на намирење тражиоца извршења стеченог том забиљежбом.

(3) Промјена власника непокретности током извршног поступка не спречава да се тај поступак настави против новог власника као извршеника до висине вриједности непокретности. Све радње предузете прије тога остају на снази и нови власник не може у поступку предузимати оне радње које не би могао предузети пријашњи власник да до промјене својине није дошло.

(4) У случају предвиђеним ставом 4. члана 113. овог закона, суд ће по захтјеву и на трошак тражиоца извршења, објавити рјешење о извршењу у службеном гласилу Републике Српске и најмање два дневна листа која се дистрибуирају на територији Републике Српске.

(5) У случају објаве рјешења о извршењу у складу са ставом 4. овог члана, забиљежба извршења, по њеном упису у земљишне књиге, има дејство од момента када је рјешење о извршењу први пут објављено у новинама.

Приступање извршењу

Члан 73.

(1) Након уписа забиљежбе извршења у земљишне књиге не може се за намирење другог потраживања истог или другог тражиоца извршења на тој непокретности спровести посебан извршни поступак.

(2) Тражилац извршења за чије је потраживање казније одређено извршење на истој непокретности ступа у већ покренути извршни поступак.

(3) Покренутом извршном поступку може се приступити до доношења закључка из става 6. члана 90. овог закона.

(4) О приступању поступку суд ће обавијестити тражиоца извршења у чију је корист прије обављена забиљежба.

(5) Разлоги због којих извршење није допуштено у корист појединих од више тражилаца извршења у чију се корист извршење спроводи на истој непокретности, односно разлоги за обуставу извршења у односу на поједине од тражилаца извршења, без утицаја су на спровођење поступка у корист других тражилаца извршења.

(6) Ако се разлог за одлагање извршења тиче само неких од више тражилаца извршења, извршење се неће одгодити, већ ће суд приликом доношења рјешења о намирењу одредити одлагање намирења тог тражиоца извршења све док се поступак у односу на њега не настави. Средства намирењена намирењу тог тражиоца извршења суд ће похранити до наставка поступка. Ако поступак не буде настављен, та ће се средства употребити за намирење других тражилаца извршења, односно предаће се извршенику.

Заложна права

Члан 74.

(1) У поступку извршења на непокретности намирују се и заложни повјериоци који нису предложили извршење, у складу са правилима која одређују ред првества у намирењу њихових потраживања.

(2) Заложна права укњижена на непокретности престају спроведбом рјешења о досуди и ако заложни повјериоци нису потпуно намирени, осим у случају споразума из става 3. овог члана.

(3) Купац непокретности и заложни повјерилац могу се споразумети, најкасније на рочишту за продају, да заложно право остане на непокретности и након спроведбе рјешења о досуди, а да купац преузме извршеников дуг према том повјериоцу у износу који би му припадао у извршном поступку. У том се случају куповна цијена умањује за износ преузетог дуга.

(4) Купац и заложни повјерилац склапају споразум из става 3. овог члана у облику судског поравнања у извршном поступку или нотарски обраћене исправе.

Служности и стварни терети

Члан 75.

(1) Стварне служности, стварни терети и права грађења на непокретности не престају продајом непокретности.

(2) Продајом непокретности не престају ни личне служности које су у земљишној књизи уписане прије права ради чијег се намирења извршење спроводи.

(3) Остале личне служности престају спроведбом рјешења о досуди.

(4) На личне служности из става 3. овог члана, на одговарајући начин се примјењују одредбе члана 74. ст. 3. и 4. овог закона.

Уговори о закупу и најму

Члан 76.

(1) Уговори о закупу или најму на непокретности који су склоњени и уписаны у земљишну књигу прије стицања заложног права или права на намирење ради чијег се остварења извршење тражи, не престају продајом непокретности. Купац ступа на мјесто закуподавца, односно најmodавца од тренутка стицања својине непокретности.

(2) Уговори о закупу или најму који нису уписаны у земљишну књигу прије стицања заложног права или права на намирење ради чијег се остварења извршење тражи, престају правоснажношћу рјешења о досуди, уколико између купца и закупца није другачије договорено.

(3) Ранији закуподавац, односно најmodавац одговара за сву штету коју је закупац или најmod прима претрпio престанком уговора из става 2. овог члана. Закупац или најmod примац нема право тражити накнаду штете у извршном поступку.

(4) Стандарска права стечена прије стицања заложног права или права на намирење ради чијег се остварења извршење тражи, не престају продајом непокретности. Купац ступа на мјесто даваоца стана од тренутка стицања својине непокретности.

(5) Правоснажно рјешење о досуди представља извршну исправу за исељење.

(6) Немогућност да исели закупца или најmod примаца на основу извршне исправе из става 5. овог члана, не спречава купца да своја права против њега остварује у посебној парници.

Разгледање непокретности

Члан 77.

(1) Суд ће закључком одредити начин и вријеме када лице заинтересовано за куповину непокретности може разгледати непокретност.

(2) Ако извршеник или друго лице спречава или омета разгледање непокретности, суд ће одредити да се извршеник и то лице удаље с непокретности за вријеме разгледања. Закључак о удаљавању спроводи извршилац, по потреби, уз помоћ полиције.

Обезбијење непокретности

Члан 78.

(1) На приједлог тражиоца извршења у чију је корист одређено извршење, суд може закључком, ради спречавања општења непокретности, омогућавања њезине пројектације, разгледавања, заптите и сл.:

1) одредити да се извршеник и друго лице привремено удаље с непокретности,

2) повјерити непокретност на чување тражиоцу извршења или трећем лицу,

3) одредити друге мјере потребне ради њене заптите, односно омогућавања несметаног спровођења извршења.

(2) Средства потребна ради спровођења мјера из става 1. овог члана дужан је унапријед обезбиједити тражиоцу извршења.

Изузимање од извршења

Члан 79.

(1) Не може бити предмет извршења пољопривредно земљиште земљорадника у површини до 5.000 m².

(2) Одредба става 1. овог члана не односи се на извршење ради остварења новчаних потраживања обезбијењених уговорним заложним правом на непокретностима (хипотеком).

Утврђивање вриједности непокретности

Начин утврђивања вриједности

Члан 80.

(1) О начину утврђивања вриједности непокретности суд ће одлучити закључком одмах након што донесе рјешење о извршењу. Ако је то потребно, суд ће прије доношења закључка одржати рочиште са странкама.

(2) Утврђивање вриједности непокретности при ступиће се након што рјешење о извршењу постане извршно, али и прије тога ако тражиоц извршења то предложи, унапријед обезбиједи за то потребна средства и изјави да ће сносити трошкове утврђивања вриједности и у случају да извршење буде обустављено.

(3) Вриједност непокретности утврђује се на основу процјене вјештака и других чињеница у висини њене тржишне цијене на дан процјене. При утврђивању вриједности непокретности водиће се рачуна и о томе колико она мање вриједи због тога што на њој остају одређена права и послје продаје.

(4) Умјесто процјене на начин предвиђен у ставу 3. овог члана, суд може достављање података о вриједности непокретности затражити од надлежног органа пореске управе.

(5) У поступку извршења на сувласничком дијелу из члана 69. овог закона, процјена ће садржавати утврђене вриједности и за цјелокупну непокретност и за сувласнички дио, те вриједност сувласничког дијела која би се добила у случају продаје цјелокупне непокретности, у складу са ставом 4. члана 69. овог закона.

(6) Одредбе ст. 1. до 4. овог члана неће се примјењивати уколико странке и друга лица која се у извршном

поступку намирују постигну споразум о вриједности непокретности.

Приговор недостатка покрића

Члан 81.

(1) Свако лице које има право да буде намирено из продајне цијене непокретности, а које по реду првенства долази испред трахиоца извршења, може предложити да се извршење обустави ако утврђена вриједност непокретности не покрива ни дјелимично износ потраживања трахиоца извршења.

(2) Приједлог за обуставу извршења може се поднijети у року од осам дана од дана достављања закључка о продаји.

(3) На приједлог имаоца права и по испуњењу услова из става 1. овог члана, суд ће рјешењем обуставити поступак извршења.

(4) У случају обуставе извршења из става 1. овог члана трошкове поступка сноси тражилац извршења који је покренуо извршење.

4. Продаја непокретности

Закључак о продаји

Члан 82.

(1) Након спровођења поступка за утврђивање вриједности непокретности суд доноси закључак о продаји непокретности којим се утврђује вриједност непокретности и одређују начин и услови продаје, те вријеме и место продаје ако се продаја врши путем јавног надметања.

(2) У поступку извршења на сувласничком дијелу из члана 69. овог закона, закључак о продаји ће садржавати одвојене податке и за цјелокупну непокретност и за сувласнички дио који је предмет извршења као и напомену да ће суд о коначном предмету продаје одлучити у складу са ставом 3. члана 90. овог закона.

(3) Закључак о продаји објављује се на судској огласној табли и по опјени суда на други одговарајући начин.

(4) Странка може о свом трошку да објави закључак о продаји у средствима јавног информисања, односно да о закључку обавијести лица која се баве посредовањем у продаји непокретности.

(5) Од објављивања закључка о продаји на судској огласној табли до дана продаје мора протечи најмање 30 дана.

(6) Закључак о продаји доставља се странкама, лицима која имају првенstveno право намирења или право намирења истог ранга као и тражилац извршења, лицима која имају уписано или законско право прече куповине и надлежном органу Пореске управе.

Право прече куповине

Члан 83.

(1) Лице које има законско или уговорно право прече куповине уписано у земљишној књизи има предност пред најповолjnijim понудиоцем ако одмах по закључењу надметања изјави да непокретност купује уз исте услове.

(2) Ако је непокретност продата непосредном погодбом, суд ће позвати носиоца укњиженог права прече куповине, односно носиоца законског права прече куповине, да се под пријестојем губитка права у одређеном року изјасни хоће ли се тим правом користити.

Начин продаје

Члан 84.

(1) Продаја непокретности обавља се путем усменог јавног надметања.

(2) Рочиште за продају непокретности одржава се у судској згради, ако суд није другачије одредио.

(3) Рочиште за продају одржава се пред судијом појединцем или стручним сарадником којег он одреди.

(4) Странке и заложни повјериоци чије је право намирења истог или првенstvenog ранга у односу на

трахиоца извршења могу се споразумјети у писменом облику, најкасније до продаје непокретности на јавном надметању, да се продаја непокретности изврши у одређеном року непосредном погодбом преко лица овлашћеног за промет непокретности, извршиоца или на други начин.

(5) Осим ако законом није другачије одређено, уговор о продаји непосредном погодбом закључује се у писменој форми. Уговор у име и за рачун извршиника закључује лице којем је повјерена продаја на основу закључка суда. Потписи лица која закључују уговор морају бити овјерени код надлежног органа.

(6) Уговор из става 5. овог члана производи дејство од дана доношења рјешења о досуди.

Услови продаје

Члан 85.

(1) Услови продаје уносе се у закључак о продаји и поред осталих података, садрже:

- 1) ближи опис непокретности с припанима,
- 2) назначење права трећих лица која не престају продајом,
- 3) назначење да ли је непокретност слободна од лица и ствари или се користи и по ком правном основу,

- 4) вриједност непокретности,
- 5) цијену по којој се непокретност може продати и које дужан платити порезе и таксе у вези са продајом,
- 6) рок у којем је купац дужан положити цијену,
- 7) начин продаје,
- 8) износ обезбеђења, рок у којем мора бити дато, код ког и како мора бити дато,
- 9) посебне услове које купац мора испуњавати да би могао стечи непокретност.

(2) Рок у којем је купац дужан положити цијену не може бити дужи од 30 дана од дана продаје, без обзира на то да ли се цијена исплаћује одједном или у ратама.

(3) У поступку извршења на сувласничком дијелу из члана 69. овог закона, услови продаје из става 1. овог члана обухватиће услове продаје како цјелокупне непокретности тако и сувласничког дијела који је предмет извршења.

Давање обезбеђења

Члан 86.

(1) У јавном надметању, као купци могу учествовати само лица која су претходно дала обезбеђење.

(2) Поред лица која по овом закону нису дужна дати обезбеђење у извршном поступку, обезбеђење нису дужни дати тражилац извршења на чији је приједлог одређено извршење и носиоци права уписаних у земљишној књизи која престају продајом непокретности, ако њихова потраживања достижу износ обезбеђења и ако би се, с обзиром на њихов првенstveni ред и утврђену вриједност непокретности, тај износ могао намирити из куповне цијене.

(3) Обезбеђење износи једну десетину одређене вриједности непокретности, с тим што не може износити више од 10.000 КМ.

(4) Понудиоцима чија понуда није прихваћена, осим за три најбоља понуђача, вратиће се обезбеђење одмах након закључења јавног надметања.

Један понудилац

Члан 87.

(1) Рочиште за јавно надметање одржаће се и кад пријестоји само један понудилац.

(2) Суд ће закључком, на захтјев лица које има право првенstvenog намирења одредити да се рочиште за продају одгodi ако судјелује само један понудилац.

Ко не може бити купац

Члан 88.

Купац не може бити судија или друго лице које службено учествује у поступку продаје, њихов супружник и с њима повезана лица (прици, потомци, браћа и сестре и њихови супружници), извршник и његов супружник, а ни лице које по закону не може стечи непокретност која је предмет извршења.

Продајна цијена

Члан 89.

(1) Без пристанка лица које се у извршном поступку по реду првенства намирују прије тражиоца извршења, непокретност се на јавном надметању не може продати за цијену која не покрива ни дјелимично износ потраживања тражиоца извршења.

(2) На првом рочишту за јавно надметање не може се непокретност продати испод половине утврђене вриједности. Почетне понуде за прво рочиште на износе мање од једне половине утврђене вриједности неће бити разматране.

(3) Ако се непокретност не прода на првом, суд ће заказати друго рочиште у року од 30 дана. Суд ће заказати рочиште у истом року и у случају да три понуђача са највишом понудом на првом рочишту нису уплатили продајну цијену у складу са одредбама члана 92. став 3. овог закона.

(4) На другом рочишту непокретност не може бити продата за мање од једне трећине вриједности утврђене закључком о продаји. Почетна понуда на другом рочишту не може бити мања од једне трећине од утврђене вриједности.

(5) Ако непокретност не буде продана ни на другом рочишту, суд ће у року од најмање 15 до највише 30 дана заказати треће рочиште на којем непокретност може бити продана без ограничења највише цијене у односу на утврђену вриједност.

(6) Уколико нема посилала права преке куповине из члана 83. став 1. овог закона, лице које по одредбама члана 98. овог закона има право првенственог намирења из продајне цијене стиче право преке куповине по цијени постигнуту на трећем рочишту.

(7) Странке и лица која се намирују у поступку могу се споразумети, изјавом датом на записник, да се непокретност може продати надметањем и за цијену нижу од one из ст. 1, 2. и 4. овог члана.

(8) Ако су се странке прије покретања извршног поступка у споразуму склоњеним пред судом сагласиле да се непокретност ради наплате потраживања тражиоца извршења утврђене тим споразумом може продати и за цијену нижу од one из ст. 1, 2. и 4. овог члана, непокретност се већ на првом рочишту за продају може продати по тој цијени ако у поступку не учествују друга лица која се у њему намирују, а своје су право уписали у земљишну књигу прије него што је у ту књигу уписано право тражиоца извршења којим је обезбиђена наплата његовог потраживања. Највиша цијена по којој се непокретност може продати у том случају не може бити испод једне трећине утврђене вриједности.

(9) Одредбе ст. 1, 2, 4, 7. и 8. овог члана на одговарајући начин примјењују и у случају у којем се непокретност продаје непосредном погодбом.

Рочиште за надметање и продаја

Члан 90.

(1) Ако на дан његовог одржавања рјешење о извршењу није постало извршно, суд може да одгodi одржавање рочишта за надметање и продају за најдуже 30 дана.

(2) Поншто утврди да је утврђено условима за одржавање рочишта за надметање, суд објављује да се приступа надметању.

(3) Ако се поступак извршења проводи на сувлачинском дијелу из члана 69. овог закона, суд ће на продају истовремено понудити и сувлачински дио и цјелокупну непокретност. Након стављања најповољнијих понуда и за сувлачински дио и за цјелокупну непокретност, те након оцјене услова из става 4. члана 69. овог закона, суд ће закључком одлучити о коначном предмету продаје.

(4) Надметање се закључује након протека десет минута непосредно након стављања најповољније понуде.

(5) Након закључења надметања утврђује се листа понуђача који су понудили цијену изнад минимума и да је непокретност продаја најповољнијем понуђачу уколико су испуњени остали услови.

(6) О продаји непокретности најповољнијем понуђачу суд доноси писмени закључак, који се објављује на судској табли.

(7) Сматраће се да је закључак из става 6. овог члана достављен свим лицима којима се доставља закључак о продаји, те свим учесницима у надметању истеком трећег дана од дана његовог истицања на огласној табли.

(8) О рочишту за продају води се записник.

Продаја непосредном погодбом

Члан 91.

(1) У случају продаје непосредном погодбом суд ће донијести закључак из става 6. члана 90. овог закона пошто утврди да је утврђено условима за пуноважност продаје.

(2) Ако у вријеме доношења закључка из става 1. овог члана рјешење о извршењу није постало извршно, суд може одгодити његово доношење за најдуже 30 дана.

(3) Одредбе става 3. члана 90. овог закона сходно се примјењују и на продају непосредном погодбом.

(4) Закључак из става 1. овог члана објављује се на судској табли и доставља свим лицима којима се доставља закључак о продаји, као и купцу.

Полагање цијене

Члан 92.

(1) Понуђач са највишом понудом на рочишту плаћа укупну продајну цијену, умањену за положено обезбеђење, полагањем цијене суду у року који је суд одредио, а који не може бити дужи од 30 дана од дана објављивања закључка из става 6. члана 90. овог закона на судској табли.

(2) Уколико понуђач са највећом понудом не депонује продајну цијену у предвиђеном року, суд ће закључком прогласити продају том понуђачу неваљаном и новим закључком одредити да је непокретност продаја другом по реду понуђачу, који треба да у року који одреди суд, а који не може бити дужи од 30 дана од дана пријема тог закључка суду депонује продајну цијену. Уколико други понуђач не положи цијену у предвиђеном року, суд примјењује ова правила и на трећег понуђача.

(3) У случају да сва три понуђача са највишом понудом не испуње своје обавезе плаћања продајне цијене у одређеним роковима, суд може огласити да прво рочиште није успјело и заказати ново рочиште које треба да се одржи у складу са чл. 84. до 90. овог закона.

(4) Из положеног обезбеђења првог понуђача којем је продата имовина и који у предвиђеном року не уплати продајну цијену покривају се трошкови неуспјелог рочишта. Ако се ови трошкови не могу намирити у цијелости из износа обезбеђења које је положио први понуђач, разлика се намирује из обезбеђења другог понуђача ако и овај одустане од куповине непокретности. Ова правила се сходно примјењују и у случају одустанка трећег понуђача.

(5) Трошкови одржавања наредног рочишта покривају се сразмјерно из обезбеђења понуђача којима је непокретност продата а који продајну цијену нису уплатили у одређеном року.

(6) Преостали износ ће се вратити даваоцу обезбеђења.

(7) Када је положена укупна цијена имовине на суду, положено обезбеђење преосталих понуђача се враћа у року од три дана након уплате цијене на суду.

(8) Ако је тражилац извршења купац а не постоје друга лица чија се потраживања намирују из продајне цијене прије њега, није обавезан положити цијену суду до висине свог потраживања.

Предаја непокретности купцу

Члан 93.

(1) Након полагања цијене суд рјешењем досуђује непокретност купцу (рјешење о досуди).

(2) Рјешењем из става 1. овог члана суд одређује да се непокретност преда купцу, а земљишно књижном суду да се изврши упис промјене права својине, те бришу права трећих за које је то рјешењем одређено.

(3) Против рјешења о досуди није дозвољен приговор или се може изјавити жалба.

(4) Рјешење из става 1. овог члана објављује се на огласној табли. Истеком трећег дана од дана истицања на огласној табли сматра се да је рјешење достављено свим лицима којима се доставља закључак о продаји, те свим учесницима у надметању.

Заштита права купца

Члан 94.

Укидање или присничење рјешења о извршењу послије спровођења рјешења о досуди непокретности нема утицаја на право својине купца стечено по одредбама члана 93. овог закона.

Обустава извршења

Члан 95.

(1) Суд ће обуставити извршење ако се непокретност није могла продати ни на трећем рочишту.

(2) У случају продаје непосредном погодбом, суд ће обуставити извршење ако се непокретност није могла продати у року одређеном споразумом странака и лица која се намирују у поступку, осим ако споразумом странака није другачије одређено.

(3) Обустава извршења не спречава покретање новог извршног поступка ради наплате истог потраживања на истој непокретности.

5. Намирење тражилаца извршења

Кад се приступа намирењу

Члан 96.

Суд приступа намирењу тражилаца извршења одмах након доношења рјешења о досуди.

Лице која се намирују

Члан 97.

(1) Из продајне цијене намирују се тражиоци извршења на чији је приједлог одређено извршење, заложни повјериоци и кад нису пријавили своја потраживања и лица која имају право на накнаду за личне служности.

(2) Вишак продајне цијене који преостане након намирења лица из става 1. овог члана предаће се извршенику ако за то нема сметњи.

Првенствено намирење

Члан 98.

(1) Из износа добијеног продајом намирују се првенствено, и то овим редослиједом:

1) трошкови извршног поступка,

2) потраживања заложних повјерилаца која се по реду првенства намирују прије тражиоца извршења,

3) потраживања тражиоца извршења по чијем је приједлогу одређено извршење,

4) потраживања заложних повјерилаца која се по реду првенства намирују послије тражиоца извршења,

5) накнада за личне служности које се продајом гасе.

(2) Ако извршеник поред главног потраживања дугује и камату, она се намирује прије износа главног потраживања.

(3) Више лица унутар исте тачке из става 1. овог члана намирују се по реду стицања заложног права и права на намирење тражиоца извршења који су предложили извршење, односно по реду стицања личних служности, а ако је био уступљен првенствени ред, тада се лица из става 1. овог члана намирују по том успостављеном првенственом реду.

Намирење осталих потраживања

Члан 99.

(1) Одредба члана 98. овог закона, на одговарајући се начин примјењује и на намирење подзаложних права (надхипотека) и других права која су терет права која се намирују.

(2) Трошкови и камате за посљедње три године до доношења рјешења о досуди непокретности купцу, одређени извршном исправом, намирују се по истом редослиједу као и главно потраживање.

Висина надокнаде за личне служности и друга права која престају продајом

Члан 100.

(1) Ако се о висини надокнаде за личне служности или друга права која престају продајом не постигне споразум између носиоца тих права и тражилаца извршења који по реду за намирење долазе послије њих, висину накнаде одређује суд, узимајући у обзир нарочито вријеме за које би та права још трајала, њихову вриједност и године живота носиоца тих права.

(2) Купац и носилац права личне служности могу се споразумети да купац преузме служност, а да се износ надокнаде, утврђен према ставу 1. овог члана, одбије од куповне цијене.

Сразмјерно намирење

Члан 101.

Више потраживања која имају исти ред намирења намирују се сразмјерно својој висини ако износ добијен продајом није довољан за потпуно намирење.

Оспоравање потраживања

Члан 102.

Лице које се намирује из продајне цијене може, ако то утиче на његово намирење, најкасније на рочишту за диобу, другом таквом лицу оспорити постојање потраживања, његову висину и ред намирења.

Упућивање на парницу

Члан 103.

(1) Суд ће лице које је оспорило потраживање упути да у одређеном року, који не може бити дужи од 15 дана, покрене парницу ако одлука зависи од спорних чињеница, осим ако своје оспоравање не доказује правоснажном пресудом, јавном или по закону овјереном приватном исправом. Ако лице које оспорава потраживање то оспоравање поткрепљује правоснажном пресудом, јавном или по закону овјереном приватном исправом суд ће о оспоравању одлучити у извршном поступку. Суд ће о оспоравању одлучити у извршном поступку и ако нису спорне чињенице од којих зависи доношење одлуке.

(2) Ако лице које је оспорило потраживање учини вјероватним постојање разлога за оспоравање, суд ће закључити на парницу упутили лице чије је потраживање оспорено, а доношење рјешења о намирењу лица чије је потраживање оспорено одгодити до завршетка парнице. Изузетно, суд може доношење рјешења о намирењу и намирењу тог лица условити давањем обезбеђења.

(3) Износ који се односи на оспорено потраживање положиће се у судски депозит.

(4) Ако лице које је упућено на парницу у року који му је за то одређен не докаже да је парницу покренуло, сматраће се да потраживање није оспорено, односно да је одустало од захтјева да његово потраживање буде намирено у извршном поступку.

(5) Пресуда донесена у парници о оспореном потраживању дјелује против извршеника и свих тражилаца извршења.

(6) Одредбом става 4. овог члана не дијра се у право лица које је упућено на парницу да, и након завршетка извршног поступка, покрене парницу против лица чије је потраживање оспорило, односно против лица које му је потраживање оспорило.

(7) На приједлог лица чије је потраживање оспорено суд може одгоду доношења рјешења о намирењу и намирењу потраживања тог лица условити давањем примјереног обезбиђења за штету коју би то лице могло претрпјети због одгоде намирења. Ако лице које је оспорило потраживање не да примјерено обезбиђење у року који му је одређен, сматраће се да потраживање није оспорено.

(8) Лице чије је потраживање било оспорено има право на накнаду штете коју је претрпјело због неоснованог оспоравања потраживања, ако је оно било учињено једино ради тога да му се штети или му смета у извршавању и остварењу његових права.

6. Посебне одредбе о начину намирења неких потраживања

Недосјело потраживање

Члан 104.

(1) Потраживање заложног повјериоца које није досијело до дана доношења рјешења о намирењу за које нису уговорене камате, исплатиће се након одбитка износа који одговара законским затезним каматама, од дана доношења рјешења о намирењу до дана доспијења тог потраживања.

(2) Недосјело потраживање за које су уговорене камате исплатиће се заједно с износом уговорених камата обрачунатих до дана доношења рјешења о намирењу.

Недосјело потраживање повремених примања

Члан 105.

(1) Потраживања повремених примања по основи законског издржавања, по основи накнаде штете настале због нарушења здравља или смањења, односно губитка радне способности и по основи накнаде штете за изгубљено издржавање због смрти даваоца издржавања, која су обезбиђена залогом, а доспијевају након дана доношења рјешења о намирењу, намирују се на изричит захтјев повјерилаца.

(2) Потраживања из става 1. овог члана обрачунавају се на начин на који се обрачунава надокнада за личну службост.

Потраживања уз услов

Члан 106.

(1) Износ условног потраживања које је обезбиђено заложним правом издвојиће се и положити у судски депозит и исплатити када се одложни услов испуни или кад буде сигурно да се раскидни услов неће испunitи.

(2) Ако се одложни услов не испуни или се испуни раскидни услов, издвојени износ цијене служи за намирење тражилаца извршења чија потраживања нису потпуно или нису уопште намирена, а ако таквих тражилаца извршења нема или цијели износ није испријењен њиховим намирењем, тај ће се износ, односно остатак, предати извршенику.

Предбиљежба заложног права и забиљежба спора

Члан 107.

(1) Ако је у земљишну књигу уписана предбиљежба заложног права, а лице у чију је корист предбиљежба

уписана докаже да је у току поступак за његово оправдане, односно да још није протекао рок за покретање тог поступка, потраживање на које се предбиљежба односи намирује се на начин на који се намирује потраживање уз одложни услов.

(2) Потраживање за које је у земљишној књизи уписана забиљежба спора ради брисања заложног права или забиљежба о другом спору намирује се на начин на који се намирује потраживање уз раскидни услов.

7. Рочиште за диобу и рјешење о намирењу

Рочиште за диобу

Члан 108.

(1) Након испуњења услова из члана 96. овог закона, суд одређује рочиште за диобу цијене (износа добијеног продајом) ако има више од једног тражиоца извршења или трећих лица која имају права на намирење.

(2) На рочишту се позивају, поред странака, и лица која према стању списка и према подацима из земљишне књиге подлежу право да се намире из тог износа.

(3) У позиву та ће се лица упозорити на то да ће се њихова потраживања уколико не дођу на рочиште, узети према стању које произлази из земљишне књиге и списка, те да, најкасније на рочишту за диобу, могу другом оспорити потраживање, његову висину и ред намирења.

(4) На рочишту се расправља о намирењу тражиоца извршења и других лица која постављају захтјев за намирење.

(5) Суд ће на рочишту обавијестити присутна лица о датуму доношења рјешења о намирењу, након чега ће се на одговарајући начин примјењивати опште одредбе о достављању, укључујући и претпоставке и последице пропуштања преузимања рјешења.

Рјешење о намирењу

Члан 109.

(1) О намирењу тражиоца извршења и других лица којима припада право на намирење судија без одлагања одлучује рјешењем након одржаног рочишта, узимајући у обзир податке из списка и земљишне књиге, као и стања утврђеног на рочишту.

(2) При допоњењу рјешења из става 1. овог члана узеће се у обзир само она потраживања по којима је рјешење о извршењу постало извршно најкасније на дан рочишта за диобу.

(3) Ако има потраживања у односу на које рјешење о извршењу није постало извршно најкасније на дан рочишта за диобу, та ће се потраживања намирити, након извршиности рјешења о извршењу из преосталог износа продајне цијене, ако је има, а остатак ће се вратити извршенику.

(4) Одредбе ст. 2. и 3. овог члана не односе се на потраживања обезбиђена заложним правом или земљишним дугом.

(5) Против рјешења о намирењу није дозвољен приговор, али се може изјавити жалба.

(6) Ако нужност одржавања рочишта за диобу није прописана овим законом, суд ће рјешење о намирењу објавити на огласној табли. Истеком трећег дана од дана истицаша на огласној табли сматра се да је рјешење достављено свим лицима која имају право да се из продајне цијене намире.

(7) Извршењу рјешења о намирењу приступиће се након што истекне рок за изјаву жалбе овлашћених лица.

(8) Ако жалба на рјешење о намирењу буде изјављена у року, доставиће се странкама и осталим учесницима у поступку, а рјешење извршиће ако тражилац извршења у року од три дана од пријема жалбе не предложи одлагање извршења до одлуке другостепеног суда по жалби.

8. Правни положај извршеника и трећих лица
након продаје непокретности

Губитак права на посјед непокретности
Члан 110.

Продајом непокретности извршеник губи право посједа непокретности и дужан је предати купцу одмах након достављања рјешења о досуди непокретности, ако законом или у споразуму с купцем није другачије одређено.

Иселење извршеника
Члан 111.

(1) Након што донесе рјешење о досуди непокретности, суд ће, на захтјев купца наложити закључком да се непокретност испразни и преда купцу.

(2) Извршење из става 1. овога члана спроводи се по правилима овога закона о извршењу испражњењем и предајом непокретности.

(3) У извршном поступку из става 2. овога члана, купац стиче положај тражиоца извршења подношењем приједлога из става 2. овога члана.

Иселење других лица
Члан 112.

(1) Након што донесе рјешење о досуди непокретности, суд ће, на приједлог купца, рјешењем наредити другим лицима која не располажу ваљаним писаним правним основом за коришћење непокретности да је без одгода предају купцу и у истом рјешењу одредити против тих лица извршење испражњењем и предајом непокретности.

(2) Провођењу извршења из става 1. овога члана извршни суд ће приступити одмах по доношењу рјешења из тог става. Извршење се спроводи по правилима овога закона о извршењу испражњењем и предајом непокретности.

(3) У поступку из ст. 1. и 2. овога члана купац има положај тражиоца извршења.

Примјена одредаба главе Ц овог закона у случају када непокретност није уписане у земљишне књиге
Члан 113.

(1) Поступак извршења на непокретностима које нису уписане у земљишне књиге проводи се према одредбама главе X овог закона, ако одредбама овог члана није другачије одређено.

(2) У случају непокретности из става 1. овог члана, тражилац извршења ће уз приједлог за извршење поднijети доказе да је извршеник њен власник или ће од суда затражити достављање доказа у складу са чланом 37. овог закона. Тражилац извршења је дужан означити непокретност према подацима из катастра, а ако таквих података у катастру нема, дужан је назначити место на којему се непокретност налази, њезин назив, границе и површину.

(3) Након доношења рјешења о извршењу, суд ће застати са извршењем до окончаша поступака предвиђених у ставу 4., односно ставу 8. овог члана.

(4) Након што је рјешење о извршењу донесено, поступак извршења на непокретностима на подручју где земљишне књиге нису успостављене или су ушиштене, односно нестале, наставиће се након што се непокретност која је предмет извршења упише у земљишне књиге у складу са главом VIII Закона о земљишним књигама, уколико такав упис није у супротности са законом.

(5) Тражилац извршења је обавезан да захтијева упис у земљишне књиге у складу са ставом 4. овог члана у року од 15 дана од дана доношења рјешења о извршењу, те да о томе, у року који му буде одређен, извијести извршни суд. Ако тражилац извршења не поднесе захтјев за упис у земљишне књиге у предвиђеном року или у датом му року о томе не извијести извршни суд, поступак извршења ће се обуставити.

(6) Ако би упис у земљишне књиге био у супротности са законом, суд ће обавити попис запљене непокретности за коју је предложено извршење, и на рочиште за попис запљене позвати тражиоца извршења, извршеника и лица с чијим непокретностима граничи та непокретност.

(7) Записник о попису запљене објављује се на судској плочи.

(8) О обављеном попису запљене суд ће у "Службеном гласнику Републике Српске" и најмање два дневна листа која се дистрибуирају на територији Републике Српске објавити оглас у којем ће навести суд који објављује оглас, број предмета, име и адресе странака, податке о непокретности на којој се извршење спроводи, те обавијести о томе где је и кад одржано рочиште на којему је непокретност пописана и кад је записник о попису запљене истакнут на судској плочи. Тим ће огласом суд позвати сва заинтересована лица да писмено или усмено обавијесте суд о разпозима због којих се извршење не може спровести на тој непокретности.

XI -ИЗВРШЕЊЕ НА ПОКРЕТНИМ СТВАРИМА

1. Оште одредбе

**Мјесна надлежност ако је познато мјесто
где се покретне ствари налазе**

Члан 114.

(1) За одлучивање о приједлогу за извршење на покретним стварима и за спроведбу тог извршења мјесно је надлежан суд на чијем се подручју, према назнаки у приједлогу за извршење, оне налазе.

(2) Одредбе става 1. овога члана примјењује се на одговарајући начин и кад се извршење покреће по службеној дужности.

**Мјесна надлежност ако није познато
где се покретне ствари налазе**

Члан 115.

(1) Тражилац извршења може предложити да суд донесе рјешење о извршењу на покретним стварима, не назначавајући мјесто где се оне налазе.

(2) За одлучивање о приједлогу из става 1. овога члана мјесно је надлежан суд на чијем се подручју налази пре-бивалиште, или ако нема пре-бивалишта, боравиште извршеника физичког лица, односно сједиште извршеника правног лица.

(3) Тражилац извршења може у случају из става 1. овога члана поднijети рјешење о извршењу сваком стварно надлежном суду на чијем се подручју налазе извршеникове покретне ствари, с приједлогом да тај суд спроведе извршење.

Достава рјешења о извршењу на даље спровођење
Члан 116.

Уколико је суд одредио извршење над покретним стварима на подручју тог или другог суда, по окончању извршења над покретним стварима на свом подручју, рјешење о извршењу ће доставити другом суду на даље спровођење, до потпуног напирења тражиоца извршења.

Изузимање од извршења
Члан 117.

(1) Не могу бити предмет извршења:

1) предмети који су неопходно потребни извршенику и члановима његове породице за задовољавање свакодневних потреба,

2) храна и огрев за потребе извршеника и чланова његовог домаћинства за три мјесеца,

3) готов новац извршеника по основи потраживања која су изузета или ограничена од извршења, те готов новац извршеника који има стална мјесечна примања до мјесечног износа који је по закону изузет од извршења, пропорционално времену до идућег примања,

(4) медаље, ратне споменице и друго ордене и признања, вјенчани прстен, лична писма, рукописи и други лични списи извршеника, породичне фотографије, личне и породичне исправе и породични портрети.

(2) Поштанска пошиљка или поштанска новчана дознака упућена извршенику не може бити предмет извршења прије уручења.

(3) Одредбе става 1. овог члана, не односе се на извршење ради остварења новчаних потраживања обезбиђењених уговорним заложним правом на покретним стварима.

Извршење радње

Члан 118.

(1) Извршење на покретним стварима спроводи се њиховом запљеном, процјеном и продајом, те намирењем тражиоца извршења из износа добијеног продајом.

(2) Приједлогом за извршење може се захтијевати да се спроведе само заплена и процјена, али у том случају тражилац извршења је дужан у року од три мјесеца од дана извршеног пописа, односно процјене поднijети приједлог за продају ствари.

(3) Ако тражилац извршења у року из става 2. овог члана не поднесе приједлог за продају, извршење ће се обуставити

2. Запљена и процјена покретних ствари

Обавијест о запљењу

Члан 119.

(1) У правилу, судски извршилац, прије него што приступи запљењу, предаће извршенику рјешење о извршењу и позваће га да плати износ за који је одређено извршење.

(2) Ако извршенику рјешење о извршењу није могло да се преда приликом запљене, доставиће му се накнадно, по општим правилима о достави.

(3) Суд може одлучити зависно од околности сваког појединачног случаја да уручи рјешење о извршењу прије покупаја пописа и запљене извршеникових ствари.

(4) Изузетно, попис и запљена извршеникових ствари може се извршити по уручењу рјешења о извршењу, што суд цијени у сваком поједином случају.

(5) О времену и мјесту запљење обавијестиће се тражилац извршења ако је то тражио.

(6) Одсутност тражиоца извршења не спречава спровођење запљење.

(7) О обављеној запљењи обавијестиће се странка која јој није била присутна.

Предмет запљење

Члан 120.

(1) Запљена се обавља састављањем пописа запљене.

(2) Пописати се могу ствари које се налазе у посједу извршеника, те његове ствари које се налазе у посједу тражиоца извршења.

(3) Ако трећа лица не обавијесте суд о својим правима на покретној ствари у посједу извршеника која је предмет извршења, нити докажу своја права на њима, сматра се да таква права трећих не постоје и да је извршеник власник ствари које се налазе у његовом посједу.

(4) Сматра се да су брачни или ванбрачни другови сувласници у једнаким дијловима свих покретних ствари које се затекну у његовој кући, стану, пословној простирији или другој непокретности.

(5) Извршеникове ствари које се налазе у посједу трећег лица могу се пописати само ако оно на то пристане.

(6) Ако треће лице не пристане на попис, суд ће закључком на тражиоца извршења, на његов приједлог, пренијести извршениково право на предају ствари ради спровођења извршења по правилима о преносу ради наплате.

Обим пописа запљење

Члан 121.

(1) Пописаће се онолико ствари колико је потребно за намирење потраживања тражиоца извршења и трошкова извршења.

(2) Првенствено се пописују ствари у погледу којих нема примједби о постојању права које би спречавало извршење и ствари које се најлакше могу уновчити, при чему ће се о томе узeti у обзир и изјаве присутних странака и трећих лица.

Чување пописаних ствари

Члан 122.

(1) Пописане ствари судски извршилац ће оставити на чување извршенику, ако суд, на приједлог тражиоца извршења, није одредио да се оне предају на чување тражиоцу извршења или трећем лицу.

(2) Ризик од уништења или оштећења ствари датих на чување тражиоцу извршења или трећем лицу сноси тражилац извршења, осим ако је уништење или оштећење посљедица вине сила.

(3) Готов новац, харгије од вриједности и драгоцености предаће се у судски депозит.

(4) У судски депозит предаће се и друге ствари веће вриједности, ако су погодне за такав начин чувања.

Забрана располагања пописаним стварима

Члан 123.

Свим лицима која посједују или имају контролу над пописаним стварима, забрањује се да располажу истим без судског налога.

Стицање заложног права

Члан 124.

(1) Тражилац извршења стиче пописом запљене заложно право на пописаним покретним стварима.

(2) Ако је попис обављен у корист више тражилаца извршења, првенствени ред права из става 1. овог члана стеченог пописом или забиљепском у записнику о попису запљене одређује се према дану кад је приједлог за извршење примљен у суду, а ако су приједлози за извршење примљени истог дана, њихова заложна права имају исти првенствени ред.

(3) Ако је приједлог за извршење упућен поштом препорученом пошиљком, дан предаје пошиљи сматра се као дан примитка у суду.

Безуспијепан покупај запљење

Члан 125.

(1) Ако се при запљењу не нађу покретне ствари које могу бити предмет извршења, суд ће о томе обавијестити тражиоца извршења који није био присутан запљењу.

(2) Тражилац извршења може у року од три мјесеца од дана доставе обавијести, односно од дана покупаше запљене којој је био присутан предложити да се запљена поново спроведе.

(3) Ако тражилац извршења у року из става 2. овог члана не предложи поновно спровођење запљене, или ако се ни при поновној запљењи не нађу ствари које могу бити предмет извршења, суд ће обуставити извршење.

Процјена

Члан 126.

(1) Истодобно с пописом запљене обавиће се и процјена вриједности покретних ствари.

(2) Процјену обавља судски извршилац, ако суд није одредио да је обави судски процјенилац или посебни вјештак.

(3) Странка може предложити да пропрјену обави вјештак иако то суд није одредио. Ако суд прихвати тај приједлог, трошкове вјештачења дужан је предујмити предлагач у року који суд одреди. Ако предујам не буде плаћен у року, сматраће се да је предлагач одустао од свог приједлога.

(4) О приједлогу из става 3. овог члана суд одлучује закључком.

(5) Трошкове вјештачења из става 3. овог члана сноси предлагаč, без обзира на исход извршног поступка.

(6) Странка може, у року од три дана од обављене пројене, предложити суду утврђивање иже, односно више вриједности заплијењених покретних ствари од процијењене или одређивање нове пројене, изузев уколико пројену није обавио вјештак. О приједлогу суд одлучује закључком.

Записник о попису запљене и пројене

Члан 127.

(1) О попису запљене и пројене саставља се записник.

(2) У записнику се, уз остало, појединачно назначују заплијењене ствари с њиховом процијењеном вриједношћу и уносе изјаве странака и учесника у поступку.

(3) На пописаним стварима ће се на одговарајући начин назначити да су заплијењене.

(4) Записник о попису запљене тражилац извршења може о свом трошку објавити у средствима јавног информисања.

Забиљешка уместо пописа запљене

Члан 128.

Ако се након пописа запљене одреди извршење на заплијењеним стварима ради наплате другог потраживања истог тражиоца извршења или потраживања другог тражиоца извршења, неће се обавити поновни попис и пројена тих покретних ствари, него ће се у наставку записника само забиљежити подаци из каснијег рјешења о извршењу.

3. Продаја ствари

Вријеме продаје

Члан 129.

(1) Између дана пописа запљене и дана продаје мора протечи најмање 15 дана.

(2) Продаја се може спровести и прије истека рока из става 1. овог члана ако извршеник пристане да се продадаја обавијешићем, или ако су у питању ствари које су подложне брзом кварењу, или ако постоји опасност од знатног пада њихове цијене, или ако тражилац извршења да обезјеђење за штету коју би био дужан надокнадити извршенику у случају да рјешење о извршењу не постане извршено.

Начин продаје

Члан 130.

(1) Продаја ствари се врши путем усменог јавног надметања или непосредном погодбом. Начин продаје одређује закључком суд, пазећи на то да се постигне најповољније уновчење ствари.

(2) Јавно надметање проводи судски извршилац или друго лице одређено од стране суда.

(3) Продаја непосредном погодбом обавља се између купца, с једне стране, и судског извршиоца или лица које обавља комисионе послове, с друге стране. Судски извршилац покретне ствари продаје, у име и за рачун извршеника, а лице које обавља комисионе послове у своје име, а за рачун извршеника.

(4) Продаја јавним надметањем одредиће се ако су у питању ствари веће вриједности, а може се очекивати да ће се продати по већој цијени од процијењене вриједности.

(5) Продаја ствари објавиће се благовремено на огласној табли суда, а може се објавити и на начин предвиђен за објављивање продаје непокретности.

(6) Тражилац извршења и извршеник обавијестиће се о мјесту, дану и часу продаје.

Рочиште за јавну продају

Члан 131.

(1) Код продаје покретних ствари сходно се примјењују одредбе члана 89. ст. 1. и 2. и члана 90. став 5. овог закона.

(2) Понуђач са највећом понудом ће платити цијену за покретну ствар одмах након објављивања резултата, ако суд закључком не одлучи другачије. Уколико понуђач не плати одмах по позиву суда, други понуђач ће бити проглашен купцем и платиће ону цијену коју је он понудио и тако редом.

(3) У случају да ни један од понуђача са одговарајућом понудом не уплати цијену одмах по позиву суда, суд ће на захтјев једне од странака, огласити да прво рочиште није успјело. Заhtјев суду за заказивање новог рочишта странака може поднijети у року осам дана од одржавања неуспјелог рочишта.

(4) Суд на другом рочишту за јавно надметање поступа у складу са одредбама ст. 1. до 3. овог члана али се покретна ствар која је предмет продаје може продати без ограничења у погледу износа њене цијене.

(5) Суд ће обуставити поступак ако ниједна странка не предложи одржавање другог јавног надметања у прописаном року, или ако се ствари не успију продати на другом јавном надметању, односно путем непосредне погодбе.

(6) Непосредном погодбом не може се продати покретна ствар испод једне трећине процијењене вриједности.

Предаја ствари прије плаћања

Члан 132.

(1) Судски извршилац предаје ствари купцу и ако није положио цијену, ако на то, на свој ризик, пристане тражилац извршења и учесници који имају право првештва код намирења, у границама износа који би им припадали из постигнуте цијене.

(2) Ако купац не положи цијену у року који му је одређен, лица из става 1. овог члана могу затражити од суда да у истом поступку наложи купцу да им плати цијену, те након правоснажности и извршности тог рјешења против њега предложити извршење.

4. Намирење тражиоца извршења

Намирење једног тражиоца извршења

Члан 133.

(1) Ако се из продајне цијене намиреје само један тражилац извршења, суд ће, без одржавања рочишта, рјешењем одредити да се из износа добивеног продајом ствари и одузетог новца намиреје редом: трошкови поступка, трошкови одређени у извршној исправи, камате до дана уновчења ствари и главно потраживање.

(2) Вишак продајне цијене који преостане након намирења предаје се извршенику ако за то нема смјетни.

Намирење више тражилаца извршења

Члан 134.

(1) Ако се у извршном поступку намиреје више тражилаца извршења, односно ако се, поред тражилаца извршења намиреју и лица чија права престају продајом ствари, они се уз сходну примјену члана 98. овог закона из продајне цијене намиреју оним редом којим су стекли заложно или друго право које продајом престаје, ако законом за одређена потраживања није прописано првештveno право намирења.

(2) Тражиоци извршења истог реда који се из продајне цијене не могу потпуно намирити, намиреју се размјерно износима својих потраживања.

(3) При доношењу рјешења о намирењу суд ће узети у обзир само она потраживања за која је рјешење о извршењу постало извршно до дана доношења рјешења о намирењу.

**5. Примјена одредаба о извршењу
на непокретностима**
Члан 135.

Одредбе овог закона о извршењу на непокретностима, изузев члана 71. овог закона, примјењују се на одговарајући начин и у поступку извршења на покретним стварима, ако одредбама главе XI овог закона није другачије одређено.

**XII - ИЗВРШЕЊЕ НА НОВЧАНОМ ПОТРАЖИВАЊУ
ИЗВРШЕНИКА**

1. Опште одредбе

Мјесна надлежност
Члан 136.

(1) За одлучивање о приједлогу за извршење на новчаном потраживању и за спроведбу тог извршења мјесно је надлежан суд на чијем се подручју налази пребивалиште извршеника, а ако извршеник нема пребивалиште у Републици Српској, надлежан је суд на чијем се подручју налази извршениково боравиште.

(2) Ако извршеник нема у Републици Српској ни боравиште, мјесно је надлежан суд на чијем се подручју налази пребивалиште извршеникова дужнику, а ако овај нема пребивалиште у Републици Српској, надлежан је суд на чијем се подручју налази боравиште извршеникова дужнику.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана које се односе на пребивалиште физичког лица на одговарајући се начин примјењују и на сједиште правног лица.

(4) Изузетно, тражилац извршења законског издржавања може поднijести приједлог за извршење и суду на чијем подручју има пребивалиште или боравиште.

Изузимање од извршења

Члан 137.

(1) Изузета су од извршења примања по основу законског издржавања, уколико се не ради о потраживањима исте врсте.

(2) Предмет извршења не могу бити потраживања по основу пореза, такси и доприноса прописаних законом.

Ограниччење извршења

Члан 138.

(1) Извршење на плати, накнади умјесто плате, накнади за скраћено радно вријеме и накнади због умањења плате и пензије, примања по основу накнаде због тјелесног општешћења према прописима о инвалидском осигурујању, примања по основу социјалне помоћи, примања по основу привремене незапослености, примања по основу додатка на дјепу, примања по основу стипендије и помоћи ученицима и студентима и надокнада за рад осуђеника може се спровести до износа од једне половине.

(2) Ограниччења извршења на новчаним потраживањима извршеника из става 1. овог члана примјењују се само ако потраживања не прелазе 1.000 КМ мјесечно. На дијелу потраживања који прелази 1.000 КМ мјесечно, извршење се може спровести до износа од двије трећине потраживања.

Извршење радије

Члан 139.

Извршење на новчаном потраживању спроводи се запљеном и преносом, ако овим законом за поједине случајеве није другачије одређено.

Обим извршења

Члан 140.

(1) Запљена и пренос новчаног потраживања могу се одредити и спровести само у износу који је потребан за намирење потраживања тражиоца извршења, осим ако је у питању недјељиво потраживање.

(2) Ако више тражилаца извршења тражи извршење на истом потраживању које је дјељиво, запљена и пренос одређују се у одговарајућим износима, посебно у корист сваког тражиоца извршења.

2. Запљена потраживања

Дејство запљене

Члан 141.

(1) Запљена се спроводи доставом извршениковом дужнику рјешења о извршењу којим се извршениковом дужнику забрањује да извршенику испуни новчано потраживање, а извршенику се забрањује да то потраживање наплати или да иначе располаже њим и залогом који је дат за његово обезбеђење.

(2) Запљена је спроведена даном доставе рјешења о извршењу извршениковом дужнику.

(3) Тражилац извршења запљеном стиче заложно право на извршениковом потраживању.

(4) Извршеников дужник нема право приговора нити жалбе против рјешења о извршењу.

**Запљена потраживања заснована на
вриједносном папиру**

Члан 142.

(1) Запљену новчаног потраживања засновану на вриједносном папиру који се преноси индосаментом, или за чије је остварење иначе потребан тај папир, спроводи судски извршилац одузимањем папира од извршеника и његовом предајом суду. Запљена је обављена одузимањем папира од извршеника.

(2) Правис радње потребне за очување или остварење права из папира из става 1. овог члана, обавља у извршениково име судски извршилац на основу закључка суда.

Заложно право на камате

Члан 143.

Заложно право стечено на потраживању по којем теку камате односи се и на камате које досpiјевају након запљене.

Првенствени ред

Члан 144.

(1) Првенствени ред заложних права више тражилаца извршења одређује се према дану примитка извршног приједлога.

(2) Ако је извршни приједлог упућен попут препорученом пошиљком, дан предаје пошти сматра се као дан предаје суду.

(3) Ако су извршни приједлози више тражилаца извршења примљени у суду истог дана, заложна права имају исти првенствени ред.

(4) Потраживања с истим редом првенства намирују се сразмерно, ако се не могу намирити у цијелости.

(5) Ако због спроведбе извршења на новчаном потраживању престају заложна и друга права која су стечена прије покретања поступка, првенствени ред у намирењу тих права одређује се према прописима који уређују стицање реда првенства тих права изван извршног поступка.

**Запљена потраживања обезбиђена заложним правом
уписаним у јавни регистар**

Члан 145.

(1) Запљена потраживања обезбиђена заложним правом уписаним у јавни регистар спроводи се уписом запљене у тај регистар.

(2) Упис се обавља по службеној дужности уз назнаку да је запљена, на основу које је на потраживању стечено заложно право, одређено ради намирења потраживања тражиоца извршења.

(3) Ако има више тражилаца извршења, првенствени ред њихових потраживања одређује се према временсуну уписа.

3. Пренос потраживања

a) Оштите одредбе

Врсте преноса

Члан 146.

(1) Заплијењено потраживање преноси се на тражиоцу извршења у складу с његовим приједлогом, ради наплате или умјесто исплате.

(2) Тражилац извршења је дужан већ у извршном приједлогу затражити да се потраживање на њега пренесе ради наплате или умјесто исплате, ако овим законом није драгачије одређено. О врсти преноса суд одлучује рјешењем о извршењу.

(3) У рјешењу о извршењу или у посебном рјешењу о преносу позваће се извршеников дужник да дужни износ положи код суда уплатом на одређени рачун и да о томе обавијести суд.

Посебни услови за пренос недјељивог потраживања

Члан 147.

(1) Потраживање које се заснива на вриједносном папиру који се преноси индосаментом или за чије је остварење потребно подношење тог папира, или које се из других разлога не може дијелити у погледу преноса или остварења, може се пренијети само у свом пуном износу.

(2) Ако тај износ прелази износ потраживања тражиоца извршења, заплијењено потраживање ће се пренијети пошто повјерилац положи јемство да ће тај вишик предати суду.

(3) Потраживање које је дјелимично изузето од извршења или које је већ забрањено у корист других лица, преноси се пошто повјерилац положи јемство да ће суду предати дио који је изузет од извршења.

(4) Ако је више тражилаца извршења поднијело приједлог за пренос у разне дане, суд ће пренијети потраживање на тражиоца извршења који је први поднио приједлог, а ако је више тражилаца извршења поднијело приједлог истог дана, потраживање ће се пренијети на тражиоца извршења чије је потраживање највеће.

Првођење преноса

Члан 148.

(1) Пренос потраживања је спроведен доставом извршениковом дужнику рјешења којим је пренос одређен.

(2) Пренос потраживања заснован на вриједносном папиру који се преноси индосаментом или којег је ради остварења иначе потребно поднијети, спроведен је када суд на тај папир стави изјаву о преносу и папир с том изјавом преда тражиоцу извршења.

Обавезе извршеника и тражиоца извршења

Члан 149.

(1) Извршеник је дужан у року који одреди суд, а на захтјев тражиоца извршења на кога је потраживање пренесено, дати објашњења која су тражиоцу извршења потребна ради остваривања тог потраживања и предати му исправе које се на то потраживање односе.

(2) Тражилац извршења на кога је пренесен дио потраживања дужан је, ако то извршеник затражи, у року који одреди суд, дати обезбеђење да ће након остварења тог потраживања вратити исправе које се односе на потраживање.

(3) Суд ће на приједлог тражиоца извршења спровести извршење против извршеника ради предаје исправе ако их он сам не преда.

(4) Предају исправа које се налазе код трећег лица тражилац извршења може захтијевати тужбом, ако би то право имао извршеник.

(5) На исправи која се даје тражиоцу извршења суд ће забиљежити да је спроведен пренос потраживања за које је одређено извршење.

Полагање новца код суда

Члан 150.

(1) Извршеников дужник којем је достављено рјешење о извршењу или посебно рјешење о преносу испуњава своју обавезу полагањем новца или хартија од вриједности код суда који спроводи извршење.

(2) Ако је ради наплате пренесеног новчаног потраживања тражилац извршења морао покренути судски или други поступак, суд или орган који води поступак, у одлуци којом прихвати захтјев тражиоца извршења наложиће извршениковом дужнику да дужни износ положи код суда који спроводи извршење.

(3) На основу одлуке којом је извршениковом дужнику наложено да дужни износ положи код суда који спроводи извршење, на приједлог тражиоца извршења на кога је потраживање пренесено спровешће се извршење против извршеникова дужника и новац наплаћен тим извршењем, након подмирења трошкова поступка, дозначити по службеној дужности суду који спроводи извршење.

b) Пренос ради наплате

Овлаштења тражиоца извршења

Члан 151.

(1) Преносом потраживања ради наплате овлашћује се тражилац извршења да тражи од извршеникова дужника исплату износа назначеног у рјешењу о извршењу или у посебном рјешењу о преносу, ако је тај износ доспио, да обавља све радње које су потребне ради очувања и остварења пренесеног потраживања и да се користи правима у вези са залогом који је дат за обезбеђење тог потраживања.

(2) Преносом потраживања ради наплате тражилац извршења није овлашћен на терет извршеника закључити поравнање, извршениковом дужнику опростити дуг или пренесеним потраживањима иначе располагати, те ни с извршениковим дужником склопити уговор да одлуку о потраживању, ако је она спорна, донесе арбитража.

(3) Тражиоцу извршења на кога је пренесено потраживање ради наплате извршеников дужник може истакнути само приговоре које би могао истакнути извршенику.

(4) Уступање пренесеног потраживања извршено од стране извршеника послије преноса нема правног дејства на права која је тражилац извршења стекао преносом.

Пренос ради наплате потраживања уписаног

у јавни регистар

Члан 152.

Пренос ради наплате потраживања уписаног у јавни регистар уписаће се по службеној дужности.

Условљеност обавезе извршениковог дужника

предајом ствари

Члан 153.

(1) Ако обавеза извршениковог дужника да исплати потраживање зависи од обавезе извршеника да му преда одређену ствар која се налази у поједију извршеника, а та је обавеза утврђена правоснажном пресудом, суд ће, на приједлог тражиоца извршења на кога је потраживање пренесено ради наплате, наложити извршенику предају ствари суду ради предаје извршениковом дужнику.

(2) На приједлог тражиоца извршења, суд ће према извршенику који није предао ствар у одређеном року, спровести извршење ради предаје ствари.

Обавјештавање извршеника о тужби за наплату пренесеног потраживања

Члан 154.

Тражилац извршења који је поднио тужбу ради наплате пренесеног потраживања дужан је без одлагаша обавијестити извршеника о покренутој парници, а у противном одговара извршенику за штету која му је тим пропустом нанесена.

Закашњење у наплати пренесеног потраживања

Члан 155.

(1) Тражилац извршења који се не брине за наплату пренесеног потраживања одговара за штету која је тиме нанесена другом тражиоцу извршења који има заложно или које друго право које се намирује из потраживања.

(2) У случају из става 1. овог члана суд може, на приједлог другог тражиоца извршења, укинути рјешење о преносу потраживања на неуредног тражиоца извршења и потраживање пренијести на другог тражиоца извршења.

Намирење тражиоца извршења

Члан 156.

(1) Тражилац извршења на кога је потраживање пренесено ради наплате намирује се из средстава положних код суда.

(2) Намирење тражиоца извршења и других лица чија права престају спровођењем извршења спроводи се уз одговарајућу примјену одредби чл. 133. и 134. овог закона.

в) Пренос умјесто исплате

Члан 157.

(1) Заплијењено потраживање прелази преносом умјесто исплате на тражиоца извршења пренесеног износа, са дејством уступања потраживања уз накнаду.

(2) Ако је пренесено потраживање обезбиђено заложним правом уписаним у јавни регистар, суд ће по службеној дужности, пренијести извршеникова права на тражиоца извршења а брисати заложно право уписано у корист извршеника.

(3) Тражилац извршења на кога је потраживање пренесено умјесто исплате сматра се намиреним и самим преносом, у висини тог потраживања, ако у извршном поступку није учествовало више тражилаца извршења или других повјерилаца који се намирују из пренесеног потраживања. Ако у извршном поступку учествују таква лица, тражилац извршења на кога је потраживање пренесено умјесто исплате сматраће се тражиоцем извршења на кога је потраживање пренесено ради наплате.

(4) Тражилац извршења на кога је потраживање пренесено умјесто исплате сматра се намиреним и самим преносом, у висини тог потраживања, ако у извршном поступку није учествовало више тражилаца извршења или других повјерилаца који се намирују из пренесеног потраживања. Ако у извршном поступку учествују таква лица, тражилац извршења на кога је потраживање пренесено умјесто исплате сматраће се тражиоцем извршења на кога је потраживање пренесено ради наплате.

(5) Околност да је на тражиоца извршења потраживање пренесено умјесто исплате не утиче на одговорност извршеника за истинитост и наплативост пренесеног потраживања.

4. Посебне одредбе о извршењу на плати и другим сталним новчаним примањима

Примјена одредби главе XII овог закона

Члан 158.

У извршењу на плати и другим сталним новчаним примањима примјењују се одредбе чл. 137. до 157. овог закона, ако одредбама чл. 158. до 165. овог закона није другачије одређено.

Рјешење о извршењу

Члан 159.

(1) Рјешењем о извршењу на плати одређује се запљеса на одређеног дијела плате и налаже се послодавцу који

извршенику исплаћује плату да новчани износ за који је одређено извршење исплати, односно исплаћује тражиоцу извршења након извршности рјешења о извршењу, ако овим законом није дугачије одређено.

(2) Рјешење о извршењу односи се и на повећање плате до којег дође након доставе рјешења о извршењу као и на сва примања извршеника по основу рада.

Извршење када право на издржавање има више лица

Члан 160.

(1) Ако право на законско издржавање, односно право на ренту за изгубљено издржавање због смрти даваоца издржавања према истом извршенику има више лица, а укупни износ њихових потраживања прелази дно плате који може бити предмет извршења, извршење се одређује и спроводи у корист сваког од таквих тражилаца извршења сразмјерно висини њихових потраживања.

(2) Ако након започетог спровођења извршења на плати, односно другом сталном новчаном примању буде поднесен нови приједлог за извршење на потраживање из става 1. овог члана, суд ће преје донесено рјешење о извршењу измијењени по службеној дужности у смислу става 1. овог члана и одредити износ који ће се у будуће исплаћивати појединим тражиоцима извршења.

(3) У случају из става 2. овог члана, рјешење о извршењу доставља се и ранијем тражиоцу извршења који против тог рјешења може изјавити приговор.

Мјесто исплате

Члан 161.

(1) Потраживања за која није прописано безготовинско плаћање тражилац извршења наплаћује непосредно на благајни на којој се извршенику исплаћује плата.

(2) Тражилац извршења има право да захтијева да му се обустављени износ исплаћује поштом на адресу коју назначи или на одређени рачун код банке, уз одјијање трошкова дознаке.

Престанак рада

Члан 162.

(1) Кад извршенику престане рад, рјешење о извршењу дјелује и према другом послодавцу код којег дужник ступа на рад и то од дана кад је том послодавцу достављено рјешење о извршењу.

(2) Пријашњи послодавац извршеника дужан је без одгода пренорученом пошиљком с повратницом доставити рјешење о извршењу новом послодавцу и о томе обавијестити суд.

(3) Пријашњи послодавац обавијестиће суд о престанку рада извршеника без одлагаша ако му није познат нови послодавац, о чему ће суд обавијестити тражиоца извршења одређујући му рок ради прибављања података о новом послодавцу.

(4) Ако тражилац извршења не обавијести суд у року који му је одређен о новом послодавцу, суд ће обуставити извршење.

Одговорност послодавца за пропуштену обуставу и исплату досјелих рата

Члан 163.

(1) Тражилац извршења може предложити да суд у извршном поступку рјешењем наложи послодавцу да му исплати све рате што их је пропустио обуставити и исплатити према рјешењу о извршењу.

(2) Приједлог из става 1. овог члана тражилац извршења може поднijети до завршетка извршног поступка.

(3) Рјешење којим се усваја приједлог тражиоца извршења има дејство рјешења о извршењу.

(4) Послодавац који није поступио према рјешењу о извршењу или је пропустио поступити по члану 162. ст. 2. и 3. овог закона, одговара за штету коју је тражилац извршења због тога претрио.

Запљена по пристанку дужника
Члан 164.

(1) Дужник може овјереном исправом дати сагласност да се ради наплате потраживања повјериоца заплијени дио његове плате и да се исплати непосредно повјериоцу, на начин одређен у тој исправи. Таква исправа има правно дејство рјешења о извршењу.

(2) Исправу из става 1. овог члана са дејствима доставе рјешења о извршењу послодавцу доставља повјерилац препорученом поштанском пошиљком са повратницом.

(3) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, запљена на основу сагласности дужника нема утицаја на спровођење извршења на плати ради намирења потраживања по основи законског издржавања, накнаде штете настале по основи нарушења здравља или смањења односно губитка ради способности и накнаде штете по основи изгубљеног издржавања због смрти даваоца издржавања.

Примјена одредба
Члан 165.

Одредбе чл. 158. до 164. овог закона на одговарајући се начин примјењују и на извршење на другим сталним новчаним примањима извршеника.

**5. Извршење на потраживању по рачуну
код банке**

Принудно извршење
Члан 166.

(1) Извршење ради остварења новчаног потраживања према извршенику може се спровести на свим средствима на његовим рачунима код банке, осим ако законом није одређено.

(2) Рјешењем о извршењу на новчаним средствима која се воде на трансакцијском рачуну извршеника налаже се банци да новчани износ за који је извршење одређено пренесе са трансакцијског рачуна извршеника на трансакцијски рачун тражиоца извршења, а за потраживања за која није прописана наплата преко жиро-рачуна код банке, да исплати тај износ тражиоцу извршења у готовом новцу.

(3) Извршење на новчаном потраживању, које по штедном улогу, текућем или жиро-рачуну, девизном и другим рачунима код банке изузев трансакцијског рачуна, припада извршенику, одређује се тако што се рјешењем о извршењу налаже банци да новчани износ за који је одређено извршење исплати тражиоцу извршења након извршности рјешења о извршењу. То рјешење има дејство рјешења о извршењу којим су одређени запљена новчаног потраживања и пренос ради наплате.

(4) У рјешењу о извршењу из ст. 2. и 3. овог члана одредиће се број рачуна извршеника са којег треба обавити исплату, те број рачуна тражиоца извршења на који исплату треба обавити или други начин обављања исплате.

(5) Суд ће рјешењем о извршењу обавезати банку да достави извјештај о свим промјенама на рачуну извршеника ако средстава на рачуну нема или су она недовољна за намирење потраживања одређеног рјешењем о извршењу. Извјештај обухвата промјене на рачуну за период од 30 дана до доношења рјешења о извршењу и мора да садржи сваку трансакцију на рачуну, укључујући подизање готовине, уплате на рачун и исплате са рачуна, унутарбанкарске и међубанкарске преносе. Подаци који се достављају а који се односе на међубанкарске преносе морају садржавати, између осталих, име примаоца и број рачуна у одредишњој банци.

(6) Уговор о штедном улогу и сваком другом депозиту се раскида по сили закона даном извршности рјешења о извршењу без обзира да ли је орочен или не. По намирењу потраживања примјениће се уговорне одредбе о раскиду ових уговора.

Редослијед наплате
Члан 167.

(1) Банка наплату обавља редом, према времену доставе рјешења о извршењу, ако законом није другачије одређено.

(2) Банка води посебну евиденцију редослиједа рјешења о извршењу по дану и времену доставе и издаје тражиоцу извршења, на његов захтјев, потврду о мјесту његовог потраживања у том редослиједу.

(3) Банка не може спровести налог извршеника прије исплате потраживања утврђеног рјешењем о извршењу, ако посебним законом није другачије одређено.

(4) С рјешењем о извршењу изједначена је исправа за коју је то предвиђено посебним законом.

Повремена давања
Члан 168.

(1) Ако је рјешењем о извршењу банци наложено плаћање одређених износа у одређеним размацима, то ће лице обављати исплате у складу са налогом из рјешења о извршењу.

(2) У случају из става 1. овог члана, редослијед наплате свих будућих рата рачуна се према времену доставе рјешења о извршењу.

(3) Банка води посебну евиденцију рјешења о извршењу којим су наложена будућа повремена плаћања.

Поступак у случају кад нема средстава на рачуну
Члан 169.

(1) Ако на рачуну означеном у рјешењу о извршењу нема средстава, банка ће у корист тог рачуна извршити пренос извршеникових средстава у одговарајућем износу са других рачуна у тој банци, а према редослиједу који означи тражилац извршења.

(2) Уколико банка не успије у цјелини да наплати извршно потраживање због недостатка средстава на рачуну, држаће рјешење о извршењу у посебној евиденцији и по њему обавити пренос кад средства пристигну на рачун, уколико рјешењем о извршењу није другачије одређено.

(3) О томе да нема средстава на рачуну, банка ће обавијестити суд без одлагања. Уз ту обавијест банка ће доставити суду и извјештај о промјенама на рачуну из става 5. члана 166. овог закона.

Поступак у случају сметњи за спровођење извршења
Члан 170.

(1) Ако банка сматра да постоје законске или друге сметње за извршење по одредбама главе XII овог закона, задржаће рјешење о извршењу, извршићи запљену средстава извршеника и о сметњама обавијестити суд.

(2) Ако се ради о сметњама трајне природе суд ће обуставити поступак а у случају других разлога обавијестиће тражиоца извршења и банку о даљем поступању.

Извршење према солидарном извршенику
Члан 171.

(1) Ако на основу извршне исправе два или више извршеника солидарно одговарају, суд ће, на приједлог тражиоца извршења, против њих донијети једно рјешење о извршењу којим се врши запљена рачуна извршеника, у износима одређеним рјешењем о извршењу.

(2) Тражилац извршења може у приједлогу за извршење одредити редослијед по којем ће се обавити наплата од појединих извршеника, а ако то није учињено, наплата ће се обавити оним редом којим су они наведени у приједлогу.

(3) Намирење се врши по одредбама из става 2. овог члана тако да банка која немаовољно средстава на рачунима извршеника доставља рјешење о извршењу на спровођење банци наредног извршеника уз извјештај о до тада спроведеном извршењу, о чemu обавјештава суд без одлагања.

Редослијед намирења с појединих рачуна правних лица
Члан 172.

Уколико извршеник има новчана средстава на вишем рачуну код једне или више банака, сходно се примјењују одредбе члана 171. овог закона.

Извршење на средствима на девизном рачуну
Члан 173.

Ако се извршење спроводи ради наплате потраживања у другим новчаним средствима, средства са девизног рачуна извршеника прерачунавају се у та средства по курсу по којем би банка код које се води рачун обавила то прерачунавање на захтјев извршеника и исплата се обавља по правилима о исплатама с рачуна који се воде у тим средствима.

Извршење ради наплате потраживања у странијој валути
Члан 174.

(1) Ако потраживање утврђено у извршиој исправи гласи на страну валуту и ако извршеник има девизни рачун у тој валути, рјешењем о извршењу наложиће се банци код које се води девизни рачун извршеника да пренесе одговарајући износ у странијој валути с рачуна извршеника на рачун трахионца извршења, или да исплату у странијој валути изврши на неки други дозвољен начин.

(2) Трахијац извршења може затражити да се извршење ради намирења његовог потраживања у одређеној странијој валути одреди и спроведе на другим рачунима или предметима извршеника као извршење ради наплате потраживања у износу који је потребан да би се од овлашћеног лица купила дужна девизна средства.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примјењују се и када се извршење одређује против извршеника који нису правна лица.

Одговорност банака за штету
Члан 175.

Банка која не поступи у складу са рјешењем о извршењу и другим судским налозима, одговара за штету проузроковану трахионцу извршења по општим правилима о накнади штете.

Примјена одредби главе XII овог закона
Члан 176.

У извршењу на потраживању по рачуну код банке на одговарајући се начин примјењују одредбе чл. 136. до 157. овог закона, ако одредбама овог закона није другачије одређено.

XIII - ИЗВРШЕЊЕ НА ПОТРАЖИВАЊУ ДА СЕ ПРЕДАЈУ ИЛИ ИСПОРУЧЕ ПОКРЕТНЕ СТВАРИ ИЛИ ДА СЕ ПРЕДА НЕПОКРЕТНОСТ

1. Опште одредбе

Мјесна надлежност
Члан 177.

За одлучивање о извршном приједлогу на извршениковом потраживању да му се преда одређена покретна или непокретна ствар или да му се испоручи одређена количина покретних ствари и за спроведбу тог извршења мјесно је надлежан суд на чијем се подручју налазе те ствари.

Извршење радње
Члан 178.

Извршење на извршениковом потраживању да се предају или испоруче покретне ствари или да се преда непокретност спроводи се запијеном тог потраживања, његовим преносом на трахионца извршења и продајом ствари.

Дјество преноса
Члан 179.

Пренос запијеног извршениковог потраживања има дејство преноса новчаног потраживања ради наплате.

Недоспјелост извршениковог потраживања
Члан 180.

Ако извршениково потраживање још није доспјело, суд ће наложити извршениковом дужнику предају ствари након доспјећа.

Тужба против извршениковог дужника
Члан 181.

Против извршениковог дужника који није вољан ствари да преда, трахијац извршења може тужбом тражити предају, ако о обавези предаје нема извршну исправу.

Примјена одредби о извршењу на новчаном потраживању
Члан 182.

Одредбе главе XII овог закона о извршењу на новчаном потраживању извршеника на одговарајући се начин примјењују и на извршење на потраживању да се предају или испоруче покретне ствари или да се преда непокретност, ако одредбама овог закона није другачије одређено.

2. Покретне ствари

Предаја ствари на чување
Члан 183.

(1) Рјешењем којим се одређује пренос извршениковог потраживања суд ће по приједлогу трахијаца извршења, наложити извршениковом дужнику да покретне ствари на које се то потраживање односи сам чува, ако на то пристане, односно преда службеном лицу или другом лицу на чување.

(2) На чување ствари на одговарајући се начин примјењују одредбе члана 122. овог закона.

Продаја ствари и намирење трахијаца извршења
Члан 184.

Продаја покретних ствари предатих на чување, те намирење трахијаца извршења обављају се према одредбама главе XI овог закона о извршењу на покретним стварима.

3. Непокретности

Предаја трахијацу извршења
Члан 185.

(1) Рјешењем којим се одређује пренос извршениковог потраживања суд ће наложити извршениковом дужнику да непокретност на коју се то потраживање односи преда трахијацу извршења.

(2) Трахијац извршења је дужан непокретношћи, у име и за рачун извршеника, управљати као добар привредник, односно добар домаћин, и да суду, на његов захтјев, положи рачун о управљању.

Продаја и намирење трахијаца извршења
Члан 186.

(1) Трахијац извршења може ради намирења свог потраживања, у року који не може бити дужи од 30 дана од дана кад му је непокретност предана, предложити суду продају те непокретности.

(2) Ако трахијац извршења не предложи благовремено продају, суд ће обуставити извршење и укинути све спроведене извршне радње.

(3) Непокретност се продаје и трахијац извршења намирује према одредбама главе X овог закона о извршењу на непокретностима.

XIV - ИЗВРШЕЊЕ НА ДИОНИЦИ И ОСТАЛИМ РЕГИСТРОВАНИМ ХАРТИЈАМА ОД ВРИЈЕДНОСТИ, ТЕ НА ЧЛАНСКОМ УДЈЕЛУ У ПРАВНОМ ЛИЦУ

Мјесна надлежност

Члан 187.

(1) За одлучивање о приједлогу за извршење на дионице и осталим регистрованим хартијама од вриједности (у даљем тексту: дионице), те оснивачком или другом удјелу у правном лицу и за спроведбу тог извршења мјесно је надлежан суд на чијем се подручју налази пребивалиште, односно сједиште извршеника као власника дионице или удјела.

(2) У случају да извршеник нема пребивалиште, односно боравиште или сједиште на подручју Босне и Херцеговине, мјесно је надлежан суд према мјесту сједишта емитента хартије од вриједности, односно сједиште правног лица у којем извршеник има удio.

Извршиле радње

Члан 188.

(1) На дионице извршење се спроводи запљеном дионице, њеном пројеном и продајом, те намирењем тражиоца извршења. Изузетно, дионица се на приједлог тражиоца извршења а уз сагласност извршеника може пренети на тражиоца извршења у номиналној вриједности, уместо исплате.

(2) На удјелу у правном лицу извршење се спроводи запљеном удјелу, његовом пројеном и продајом, те намирењем тражиоца извршења.

(3) Извршиле радње из овог члана спроводе се и када је уговором или правилима правног лица ограничено или забрањено располагање дионицама или удјелима.

Запљена дионице

Члан 189.

(1) Запљена дионице обавља се доставом рјешења о извршењу Централном регистру хартија од вриједности РС. Запљеном тражилац извршења стиче заложно право на дионице. Рјешење о извршењу се истовремено доставља депозитару и емитенту дионице.

(2) Централни регистар хартија од вриједности РС дужан је у Централном регистру уписати да је на дионице засновано заложно право у корист тражиоца извршења моментом пријема рјешења о извршењу. Централни регистар је дужан без одлагања обавијестити суд о законским сметњама за заснивање заложног права.

(3) Након уписа запљене у Централном регистру хартија од вриједности РС, Централни регистар не смје у односу на заплијењене дионице обавити у Централном регистру било који упис на основу располагања извршеника. Централни регистар је дужан без одлагања обавијестити суд о свакој промјени у погледу заплијењених дионица, посебно о присилном извршењу ради наплате којег другог потраживања или о обезбеђењу таквог потраживања.

(4) Извршенику је забрањено располагати заплијеном дионицом. Упозорење о тој забрани, те о кривично-правним посљедицама њене повреде унијеће се у рјешење о извршењу.

Пројена и продаја дионица, те намирење

тражилаца извршења

Члан 190.

(1) Дионице које се по закону и прописима Комисије за хартије од вриједности обавезно уврштавају у промет на берзи и другим уређеним јавним тржиштима продају се у складу са Законом о хартијама од вриједности, уз посредовање брокера којег суд одабре, након извршности рјешења о извршењу. Намирење лица у поступку извршења обавља се уз одговарајућу примјену одредби главе XI овог закона о извршењу на покретним стварима.

(2) Дионице које се по закону и прописима Комисије за хартије од вриједности обавезно уврштавају у промет на берзи и другим уређеним јавним тржиштима продају се на јавном надметању или непосредном погодбом. Непосредном погодбом дионице продаје судски извршилац или лице овлашћено за продају дионица којем је суд поверио продају. Судски извршилац или лице овлашћено за продају дионица склапају уговор о продаји дионица у име извршеника на основу закључка суда који их на то овлашћује.

(3) Ако се дионице продају на јавном надметању или непосредном погодбом, пројена, утврђивање продајне цијене и продаја дионица, те намирење тражиоца извршења обављају се уз одговарајућу примјену одредби главе XI овог закона о извршењу на покретним стварима.

(4) Ако се дионице из става 1. овог члана не продају у року од два мјесеца од дана прве понуде за продају на берзи или у случају неуспјеле продаје из става 2. овог члана, трајилац извршења може захтијевати извршење путем преноса дионице у својну, уместо исплате. Рјешење о преносу дионице се доставља Централном регистру хартија од вриједности РС.

(5) Суд ће о овом праву извијестити тражиоца извршења када се испуне услови из става 4. овог члана и позвати га да у одређеном року поднесе пријаву за пренос дионица.

(6) Ако трајилац извршења не поднесе пријаву из става 5. овог члана, поступак ће се обуставити.

Извршење на оснивачком или другом удјелу

у правном лицу

Члан 191.

(1) Запљена оснивачког или другог удјела врши се достављањем рјешења о извршењу регистарском суду, односно другом надлежном регистарском органу ради забиљеке заложног права.

(2) Одредбе главе XIV и одредбе овог закона о извршењу на покретним стварима на одговарајући се начин примјењују и на извршење на оснивачком или другом удјелу у правном лицу.

Право прече куповине

Члан 192.

Ако други дионичари, односно суоснивачи или супносице удјела имају право прече куповине засновано на закону, уговору или правилима правног лица, на одговарајући се начин примјењују одредбе члана 83. овог закона.

XV - ИЗВРШЕЊЕ НА ДРУГИМ ИМОВИНСКИМ ПРАВИМА

Извршиле радње

Члан 193.

Извршење на патенту, техничком унапређењу, плодојуживању и неком сличном извршениковом праву, спроводи се запљеном тог права, те његовим уновочењем у складу с одредбама овог закона о продаји покретних ствари.

B. ИЗВРШЕЊЕ РАДИ ОСТАВАРЕЊА НЕНОВЧАНОГ ПОТРАЖИВАЊА

XVI - СУДСКИ ПЕНАЛИ

Изрицање судских пенала

Члан 194.

(1) Кад извршеник не изврши у року неку своју основчану обавезу утврђену извршном исправом, суд који би био надлежан да одреди извршење на неновчаном потраживању ће у извршном поступку, на приједлог тражиоца извршења, рјешењем одредити извршенику накнадни примјерени рок и изрећи извршенику да ће, ако своју обавезу не испуни у том року, бити дужан да исплати тражиоцу извршења одређени износ новца за

сваки дан закашњења или коју другу јединицу времена (судски пенали) у смислу правила о облигационим односима, почев од истека тог рока.

(2) Против рјешења из става 1. овог члана може се изјавити само жалба у року од осам дана. Жалба не одлаже извршење.

(3) Накнадно одређени примјерени рок из става 1. овог члана почиње течи од доставе извршенику првостепеног рјешења којим је тај рок одређен. Жалба не утиче на ток тог рока.

(4) Ако извршеник најкасније у року од 15 дана након правоснажности рјешења из става 1. овог члана испуни своју обавезу, суд може у истом извршном поступку на захтјев извршеника поднесеним у року од осам дана од испуњења обавезе, смањити износ досуђених пенала, водећи рачуна о сврси због које је наредио њихово плаћање. Подношење тог захтјева без утицаја је на одређивање и спровођење извршења на основу правоснажног рјешења о плаћању судских пенала из става 1. овог члана.

(5) Плаћање судских пенала може се тражити све док се, на основу извршне исправе, не предложи извршење ради остварења неновчаног потраживања.

(6) Право на судске пенале престаје од дана подношења приједлога за извршење из става 5. овог члана. Принудна наплата судских пенала доспјелих до тог дана може се тражити у смислу члана 195. овог закона.

(7) Ако извршење из става 6. овог члана буде обустављено, право трајиоца извршења на судске пенале оживљава.

Извршење ради наплате досуђених пенала

Члан 195.

(1) На основу правоснажног рјешења о плаћању судских пенала из члана 194. овог закона, суд ће у истом извршном поступку у којем је донио то рјешење, на приједлог трајиоца извршења, донијети рјешење о извршењу ради принудне наплате досуђених пенала.

(2) Ако извршеник у приговору против рјешења о извршењу истакне да је своју обавезу испунио, суд ће његову приговор прихватити у извршном поступку само ако његову основаност докаже јавном или приватном исправом која има значење јавне исправе.

XVII - ИЗВРШЕЊЕ РАДИ ПРЕДАЈЕ И ИСПОРУКЕ ПОКРЕТНИХ СТВАРИ

Мјесна надлежност

Члан 196.

За одлучивање о приједлогу за извршење ради предаје једне или више одређених ствари или ради испоруке одређене количине замјењивих ствари, те за спровођење извршења, надлежан је суд на чијем се подручју налазе ствари.

Извршење ради предаје одређених ствари које се налазе код извршеника или трећег лица

Члан 197.

(1) Извршење ради предаје једне или више одређених ствари које се налазе код извршеника спроводи се тако што судски извршилац одузима те ствари од извршеника и предаје их уз потврду трајиоцу извршења.

(2) На начин из става 1. овог члана извршење ће се спровести и кад се ствари налазе код трећег лица које их је волјно предати судском извршиоцу.

(3) Ако треће лице није волјно предати ствари, трајиоц извршења може суду предложити да на њега пренесе извршениково потраживање према трећем лицу на предају ствари.

(4) На поступак по приједлогу из става 3. овог члана примјењују се одредбе главе XVII овога закона о

извршењу на потраживању извршеника да се предају или испоруче покретне ствари.

Извршење ради предаје одређених ствари које се нису могле наћи код извршеника нити код трећег лица

Члан 198.

(1) Ако ствари нису нађене нити код извршеника нити код трећег лица, суд ће у истом поступку, на приједлог трајиоца извршења, процијенити вриједност тих ствари и рјешењем наложити извршенику да трајиоцу извршења у одређеном року исплати износ те вриједности.

(2) Трајиоц извршења може приједлог из става 1. овог члана поднijети у року од три дана од дана обавијести да ствари нису нађене. Ако трајиоц извршења не поднесе тај приједлог у одређеном року, суд ће обуставити извршење.

(3) На основу рјешења из става 1. овог члана трајиоц извршења може предложити у истом поступку извршење ради наплате досуђеног износа. Тај се приједлог мора поднijети најкасније у року од осам дана од доношења рјешења из става 1. овог члана.

(4) Ако приједлог из става 3. овог члана не буде поднесен у одређеном року, суд ће обуставити извршење, те укинути рјешење из става 1. овог члана и друге спроведене радње.

(5) Трајиоц извршења може заједно с приједлогом извршење из члана 197. ст. 1. и 2. овог закона спојити и приједлог за доношење рјешења из става 1. овог члана. У том се случају извршење према члану 197. овог закона и поступак из овог члана спроводе истовремено. Суд може одредити извршење у смислу одредбе става 3. овог члана и започети с њеним спровођењем, али се радње уновчења заплијењених дијелова имовине извршеника или пренос средстава с његовог рачуна не могу спровести прије него што се утврди да се извршење из члана 197. ст. 1. и 2. овог закона није могло спровести.

(6) Ако се извршење из члана 197. ст. 1. и 2. овог закона спроведе, суд ће, по службеној дужности, обуставити извршење, те укинути рјешење из става 1. овог члана и друге спроведене радње у смислу одредбе става 5. овог члана. У том случају трајиоц извршења сноси у цијелosti трошкове изазване подношењем приједлога из става 5. овог члана.

Извршење ради испоруке замјењивих ствари које се налазе код извршеника или трећег лица

Члан 199.

Ако је извршном исправом утврђена обавеза на испоруку одређене количине замјењивих ствари које се налазе код извршеника или трећег лица, извршење се спроводи на начин прописан за предају одређених ствари.

Извршење код замјењивих ствари нису нађене нити код извршеника нити код трећег лица

Члан 200.

(1) Ако ствари нису нађене нити код извршеника, нити код трећег лица, извршење ће се спровести уз одговорајући примјену одредби члана 198. овог закона. Приликом пројење вриједности ствари узеће се у обзир потреба њихове набаве на другој страни.

(2) Ако током извршног поступка дође до промјене вриједности замјењивих ствари, трајиоц извршења може затражити од суда нову процјену, те наложити извршенику плаћање разлике у вриједности. У том случају примјењују се на одговорајући начин одредбе става 1. овог члана.

Право на накнаду штете

Члан 201.

Одредбама главе XVII овога закона не дира се у право трајиоца извршења да у парници тражи од извршеника накнаду штете која му је нанесена тим што му предаја, односно испорука ствари није обављена.

**XVIII - ИЗВРШЕЊЕ РАДИ ИСПРАЖЊЕЊА
И ПРЕДАЈЕ НЕПОКРЕТНЕ СТВАРИ**

Мјесна надлежност

Члан 202.

За одлучивање о приједлогу за извршење ради испражњења и предаје непокретности и за спроведбу тог извршења мјесно је надлежан суд на чијем се подручју непокретност налази.

Начин спровођења извршења

Члан 203.

(1) Извршење ради испражњења и предаје непокретности спроводи се тако да судски извршилац, након што удаљи лица и уклони ствари с те непокретности, предаје непокретност у посјед трахиоца извршења.

(2) Испражњењу и предаји непокретности може се приступити након истека осам дана од дана доставе рјешења о извршењу ако приговор није изјављен, односно доставе рјешења којим је приговор извршеника одбијен.

(3) Ако је то потребно, суд ће против лица која ометају спровођење извршења изрећи новчане казне из члана 17. овог закона.

(4) На захтјев суда полиција и орган социјалног старава дужни су пружити сву потребну помоћ у спровођењу радњи из става 1. овог члана.

(5) Потребну радну снагу и превозна средства ради спровођења извршења дужан је обезбиједити трахијац извршења на захтјев судског извршиоца, који трахијону извршења мора бити саопштен најкасније осам дана пре спровођења извршења.

Уклањање покретних ствари

Члан 204.

(1) Покретне ствари које су уклоњене с непокретности предају се извршенику, а ако он није присутан, одраслом члану његовог домаћинства или његовом пуномоћнику.

(2) Ако при предузимању извршних радњи није присутно ниједно од лица којем се ствари могу предати, или их та лица неће да приме, ствари се предају на чување другом лицу, на трошак извршеника. Трахијац извршења је дужан обезбиједити друго лице којем ће се предати уклоњене ствари. Трахијац извршења може сам преузети ствари извршеника на чување.

(3) Уклоњене ствари предаје на чување другом лицу или трахијону извршења судски извршилац. Радњу судског извршиоца потврђује суд закључком. Суд може накнадно закључком одредити да се ствари повјере неком трећем лицу уместо оном коме су предате.

(4) О предаји другом лицу и о трошковима чувања суд обавештава извршеника, ако је то могуће, остављајући му примјерен рок у којем може затражити предају ствари након што надокнади трошкове чувања.

(5) Уз обавијест из става 4. овог члана суд ће упозорити извршеника да ће, након истека одређеног рока, ствари бити продате и да ће се из продајне цијене намирити трошкови чувања и продаје ствари.

Продаја покретних ствари

Члан 205.

(1) Суд ће по службеној дужности одредити закључком продају ствари за рачун извршеника, ако овај у остављеном року не затражи њихову предају и не накнади трошкове чувања.

(2) Дио цијене постигнут продајом који преостане након подмирења трошкова чувања и продаје ствари полаже се код суда, у корист извршеника.

(3) Продаја ствари обавља се по одредбама главе XI овог закона о извршењу на покретним стварима.

Извршење ради наплате трошкова поступка

Члан 206.

(1) Трахијац извршења може у приједлогу за извршење ради испражњења и предаје непокретности

затражити да се заједно с извршењем одреди извршење на извршениковим покретним стварима које треба уклонити с непокретности ради наплате трошкова извршног поступка.

(2) Извршење из става 1. овог члана одређује се и спроводи по правилима овог закона о извршењу на извршениковим покретним стварима ради наплате новчаног потраживања, а на приједлог трахијоца извршења. Суд рјешењем одређује извршење.

**XIX - ИЗВРШЕЊЕ РАДИ ОСТАВАРЕЊА
ПОТРАЖИВАЊА НА РАДЊУ, ТРПЉЕЊЕ
ИЛИ НЕЧИЊЕЊЕ**

Мјесна надлежност

Члан 207.

Ако је извршеник дужан по извршиој исправи да обави одређену радњу или да три одређене радње или да се суждри од одређене радње, за одлучивање о приједлогу за извршење и за спроведбу извршења мјесно је надлежан суд на чијем подручју извршеник треба да испуни обавезу по извршиој исправи.

**Извршење ради остварења обавезе на радњу
коју може обавити и друго лице**

Члан 208.

(1) Извршење ради остварења обавезе на радњу коју може обавити и друго лице спроводи се тако да суд овлашћује трахијону извршења да на трошак извршеника повјери другом лицу да ту радњу обави или да је обави он сам.

(2) У приједлогу за извршење трахијац извршења може предложити да суд рјешењем наложи извршенику да унапријед положи код суда одређени износ потребан за подмирење трошкова који ће настати обављањем радње од стране другог лица или трахијону извршења. Висину износа суд одређује по слободној оцјени, узимајући у обзир, по могућности, трошковник лица овлашћеног за обављање такве радње који уз приједлог за извршење приложи трахијац извршења.

(3) Коначно рјешење о висини трошкова из става 2. овог члана суд доноси на приједлог трахијону извршења, односно извршеника. Ако се накнадно покаже да је на основу рјешења из става 2. овог члана прибављено од извршеника више средстава него што је било потребно за покриће трошкова обављања радње и трошкова извршионог поступка, суд ће, на извршеников приједлог, разлику вратити извршенику ако он располаже средствима прибављеним од извршеника, односно наложиће трахијону извршења да у одређеном року ту разлику врати ако је њему стављена на располагање.

**Извршење ради остварења обавезе на радњу коју
може обавити само извршеник**

Члан 209.

(1) Ако радњу може обавити само извршеник, суд ће рјешењем о извршењу одредити извршенику примјерени рок за испуњење обавезе.

(2) Рјешењем о извршењу суд ће истовремено запријетити извршенику, а и одговорним лицима у извршенику правним лицу да ће им изрицати новчане казне у складу са чланом 17. овог закона ако у одређеном року не испуни обавезу.

(3) Ако извршеник у року који му је одређен не испуни обавезу, суд ће, на приједлог трахијону извршења даље поступати по одредбама члана 17. овог закона.

(4) Извршеник који је испунио своју обавезу у року који му је суд одредио, дужан је да без одлагаша о томе обавијести суд и приложи несумњиве доказе о томе. Несумњивим ће се доказом сматрати овјерена писана изјава трахијону извршења о томе да је радња обављена, записник судског извршиоца о обављању радње, налаз и мишљење судског вјештака да је радња обављена и сл. У противном, сматраће се да радња није обављена.

(5) Ако радња коју може обавити само извршеник не овиси искључиво о његовој воли (нпр. стварање одређеног умјетничког дјела и сл.), тражилац извршења нема право да тражи извршење из става 1. овог члана, већ само надокнаду штете.

Извршење ради остварења обавезе на тржиште и нечињење

Члан 210.

(1) Ако је извршеник дужан да трпи предузимање неке радње или се суздржава од њеног предузимања, суд ће, на приједлог тражиоца извршења који тврди да се извршеник понапаши противно својој обавези, рјешењем наложити извршенику да се понапаши у складу са својом обавезом и запријетити му новчаном казном у складу са чланом 17. овог закона ако се настави тако понапасти.

(2) Тражилац извршења може поднijети приједлог да се извршениku изрекне новчана казна зато што се и након налога суда понапаши противно својој обавези, у року од 15 дана од сазнања за такво понапање, а најкасније у року од једне године од повреде обавезе. Ако ови рокови безусујешно протекну суд ће рјешењем одбити захтјев за изрицање новчане казне и обуставити поступак а тражилац извршења губи право на подношење новог приједлога за извршење на основу исте извршне исправе.

(3) На извршење из става 1. овог члана на одговарајући се начин примјењују одредбе члана 209. овог закона.

Извршење ради успостављања прејашњег стања

Члан 211.

(1) Ако је због понапања извршеника противно обавези из извршне исправе настала промјена која није у складу с правом тражиоца извршења суд ће овластити тражиоца извршења, на његов приједлог, да сам, а по потреби и уз помоћ судског извршиоца, успостави прејашње стање на трошак и ризик извршеника.

(2) У погледу полагања износа потребног за подмирење трошкова за успостављање прејашњег стања и одређивања коначне висине тих трошкова примјењују се одредбе о трошковима за извршење радње коју могу, поред извршеника, обавити и друга лица.

(3) Ако је до промјена из става 1. овог члана дошло након настанка извршне исправе, суд ће поступити у складу с одредбом става 1. овог члана тек попут утврди да је до промјене дошло због понапања извршеника.

Поповно сметање поједа

Члан 212.

(1) Ако је на основу извршне исправе, донесене у поступку због сметања поједа, извршење спроведено, или је извршеник добровољно испунио своју обавезу, па послје тога поново учини сметање поједа, које се у бити не разликује од прејашњег, суд ће на приједлог тражиоца извршења, на основу исте извршне исправе, ако је њом забрањено такво будуће понапање, донијети ново рјешење о извршењу ради успоставе прејашњег стања, ако је то потребно, и запријетити извршенику изрицањем новчане казне ако поново почини сметање поједа. У том се случају на одговарајући начин примјењују одредбе чл. 209. и 210. овог закона.

(2) Приједлог за извршење из става 1. овог члана тражилац извршења може поднijети у року од 30 дана од дана сазнања за поновно сметање поједа, а најкасније у року од године дана након поновљеног сметања.

Право на накнаду штете

Члан 213.

Одредбама главе XIX овог закона не дира се у право тражиоца извршења да у парници тражи накнаду штете која му је нанесена тим што се извршеник понапаши противно својој обавези утврђеној у извршној исправи.

XX - ИЗВРШЕЊЕ РАДИ ВРАЋАЊА ЗАПОСЛЕНОГ НА РАД, ОДНОСНО У СЛУЖБУ

Мјесна надлежност

Члан 214.

За одлучивање о приједлогу за извршење на основу извршне исправе којом је последавцу наложено да запосленика врати на рад и да члана тијела извршеника врати у службу и за спроведбу извршења, мјесно је надлежан суд на чијем је подручју заснован радни однос.

Рок за подношење приједлога за извршење

Члан 215.

(1) Приједлог за извршење на основу извршне исправе којом је последавцу наложено да запосленог врати на рад, односно службу може се поднijести у року од 30 дана од дана када је тражилац извршења стекао право да тај приједлог поднесе.

(2) Сматра се да је радник стекао право да поднесе приједлог из става 1. овог члана по протоку рока за добровољно извршење одређено у извршној исправи.

Начин спровођења извршења

Члан 216.

Извршење на основу извршне исправе којом је извршенику наложено да тражиоца извршења врати на рад, односно у службу спроводи се примјеном одговарајућих одредби члана 17. и одредбама главе XIX овог закона о извршењу ради остварења обавезе на радњу коју може обавити само извршеник.

Накнада плате у случају враћања запосленог на рад

Члан 217.

(1) Тражилац извршења који је поднио приједлог да буде враћен на рад, односно у службу, може предложити да суд донесе рјешење којим ће одредити да му је извршеник дужан исплатити на име плате мјесечне износе доспјеле од правоснажности одлуке па док поново не буде враћен на посао, те одредити извршење ради наплате досуђених износа.

(2) Приједлог за накнаду може се спојити с приједлогом за извршење ради враћања на рад или може бити поднесен накнадно до завршетка извршног поступка.

(3) Рјешење којим се приједлог за накнаду прихвата има дејство рјешења којим се утврђује постојање обавезе извршеника и дејство рјешења о извршењу.

(4) Извршеник може предложити да се рјешење из става 3. овог члана стави изван снаге, ако су се након његовог доношења измијениле околности на основу којих је донесено.

(5) Мјесечна надокнада плате одређује се у износу који би тражилац извршења остварио да је био на раду. Мјесечна надокнада обухвата и плаћање пореза, те других давања по основи плате.

(6) Тражилац извршења може своје право на накнаду остваривати и у посебном поступку пред судом.

(7) Ако је суд дјелимично прихватио захтјев за исплату накнаде, упутиће тражиоца извршења да остатак остварује у поступку пред судом.

XXI - ИЗВРШЕЊЕ ДИОБОМ СТВАРИ

Мјесна надлежност

Члан 218.

За одлучивање о приједлогу за извршење диобом заједничке ствари и за спроведбу тог извршења мјесно је надлежан суд на чијем се подручју налази ствар.

Физичка диоба

Члан 219.

(1) Физичку диобу заједничке ствари суд ће одредити ако је таква диоба предвиђена извршном исправом.

(2) Појединачно ради спровођења физичке диобе предузима, према околностима случаја, судија или по његовом овлаштењу стручни сарадник или судски извршилац.

(3) Суд ће позвати учеснике да присуствују спровођењу диобе.

(4) У случају потребе суд ће одредити и вјештачење.

Диоба продајом

Члан 220.

Ако на основу извршне исправе заједничку ствар треба, ради њене диобе, продати, продаја ће се обавити на начин прописан овим законом за извршење на покретној или непокретној ствари, осим ако се странке о појединачним питањима другачије не споразумију.

Одређивање начина диобе рјешењем суда

Члан 221.

(1) Суд одлучује, по прописима о својинско-правним односима, хоће ли се диоба обавити физички или продајом, ако извршном исправом начин диобе није одређен нити су се странке о томе споразумиле.

(2) Диоба ће се обавити продајом ако се у извршном поступку утврди да физичка диоба, одређена извршном исправом, није могућа или је могућа само уз знатно смањење вриједности ствари.

Трошкови поступка

Члан 222.

(1) Трошкове спровођења извршења по одредбама главе ХХІ овог закона, сносе сви судионици сразмјерно вриједности својих удјела у заједничкој ствари.

(2) Странка која је проузроковала посебне трошкове дужна их је накнадити оним странкама које су их имале.

ХХII - ОСТВАРЕЊЕ ПОТРАЖИВАЊА НА ДАВАЊЕ ИЗЈАВЕ ВОЉЕ И УПИСИВАЊЕ У ЈАВНЕ РЕГИСТРЕ

Безусловно потраживање

Члан 223.

(1) Ако је дужник одлуком која има својство извршне исправе обавезан на давање изјаве воље, сматра се да је изјаву садржине као у извршној исправи дао моментом правоснажности те одлуке.

(2) Ако је дужник судским или управним поравнањем обавезан на давање изјаве воље, сматра се да је изјаву садржине као у поравнању дао даном доспијећа његове обавезе.

Условно потраживање

Члан 224.

Ако испуњење потраживања на давање изјаве воље зависи од испуњења неке обавезе повјериоца или којег другог услова, сматра се да је дужник дао изјаву воље кад повјерилац испуни своју обавезу или кад буде испуњен који други услов.

Упис права у јавне регистре

Члан 225.

(1) Одредбе чл. 223. и 224. овог закона на одговарајући начин и сагласно правилима вођења јавних књига примијениће се када је извршном исправом утврђена обавеза давања исправе подобне за упис у јавни регистар.

(2) Ако је извршном исправом наложен упис у јавни регистар, обавиће се на основу извршне исправе на коју је стављена потврда о извршности.

ХХIII - ПРЕДАЈА ДЈЕТЕТА

Мјесна надлежност

Члан 226.

(1) За одлучивање о приједлогу за извршење одлуке суда којом се наређује предаја дјетета родитељу или другом лицу, односно организацији којој је дјете повјерено на чување и васпитање, надлежан је суд који је опште

мјесно надлежан за странку која захтијева извршење, као и суд на чијем се подручју затекне дјете.

(2) За провођење извршења мјесно је надлежан суд на чијем се подручју затекне дјете.

Начин провођења извршења

Члан 227.

(1) Приликом провођења извршења, суд посебно води рачун о потреби да се у највећој мјери заптити интерес дјетeta.

(2) Суд ће рјешењем о извршењу извршенику оставити рок од три дана од дана достављања рјешења да преда дјете родитељу или другом лицу, односно организацији којој је дјете повјерено на чување и васпитање, под пријетњом извршења новчане казне.

(3) Новчана казна се изриче и њено извршење проводи према одредбама овог закона о извршењу радије коју може извршити само извршеник.

(4) Ако се извршење није могло провести изрицањем и извршењем одлуке о новчаној казни, извршење ће се провести одузимањем дјетeta од лица код којег се дјете налази и предајом дјетeta родитељу, односно другом лицу или организацији којој је ово дјете повјерено на чување и васпитање.

(5) У поступку извршења, суд ће захтијевати помоћ органа старања.

Наставак извршења

Члан 228.

Суд ће, на приједлог странке којој је дјете повјерено, наставити извршење по истом рјешењу о извршењу, ако се дјете у току од 60 дана од дана предаје поново затекне код лица од којег је одузето.

ХХIV - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Поступци у току

Члан 229.

Поступак извршења започет до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама овог закона.

Важење одредби о заснивању заложног права на

непокретним и покретним стварима на основу

споразума странака

Члан 230.

До ступања на снагу другог одговарајућег закона суд ће примјењивати одредбе чл. 251а, 251б, 251в, 251г, 251д, 251ј Закона о извршном поступку ("Службени лист СФРЈ", бр. 20/78, 6/82, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90 и 35/91 и "Службени гласник Републике Српске", бр. 17/93 и 14/94).

Престанак важења одредби других законе

Члан 231.

Одредбе других законе које се односе на захтјев за одлагање и прекид извршења неће се примјењивати у извршном поступку.

Престанак важења важећег Закона

о извршном поступку

Члан 232.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе одредбе Закона о извршном поступку ("Службени лист СФРЈ", бр. 20/78, 6/82, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90 и 35/91 и "Службени гласник Републике Српске", бр. 17/93 и 14/94).

Ступање на снагу закона

Члан 233.

Овај закон ступа на снагу 1. августа 2003. године.